



Barban, prosinac 2013. • Broj: 37 • Godina XIII.

# Barbanski glasnik

Glasilo Općine Barban

[www.barban.hr](http://www.barban.hr)

BESPLATNO

70. obljetnica  
tragedije u Šajini  
1944. - 2014.



Srićan Božić i Novo 2014. Lito

## RADOVI U PODUZETNIČKOJ ZONI BARBAN-KRVAVCI

U Poduzetničkoj zoni Barban-Krvavci, 1. faza, na površini 10 hektara, gradi se komunalna infrastruktura vrijedna oko 7 milijuna kuna (4 milijuna kuna - Ministarstvo poduzetništva i obrta; 1,8 milijuna kuna - Hrvatske vode; 1 milijun kuna - Općina Barban). U zapadnom dijelu asfaltirana je već interna prometnica sa rotorom i sa obostranim pješačkim trotoarima. Prethodno su u trup ceste postavljene kanalizacija, oborinska odvodnja, struja, voda, telefon, a uz prometnicu su podignuti stupovi jayne rasvjete koja će biti spojena prije Dana Općine Barban. Na isti način opremljen je i trup interne prometnice u istočnom dijelu 1. faze PZ Barban, a za koji dan slijedi asfaltiranje. Javna rasvjeta će biti ekološka sa štedljivim i vrlo efikasnim LED rasvjetnim tijelima.



Nakon toga preostane još asfaltiranje rotora na križanju zaobilaznice naselja Barban, čija je izgradnja bez rotora koštala 6 milijuna kuna, sa županijskom cestom Barban-Vodnjan. Općina Barban svakodnevno pregovara sa nadležnim Ministarstvom pomorstva, prometa i infrastrukture, čiji je ministar Siniša Hajdaš Dončić posjetio Poduzetničku zonu početkom svibnja ove godine, kada je odobrio izgradnju rotora. Rotor vrijednosti oko 10 milijuna kuna trebao bi se izgraditi do ljeta 2014. godine, kada bi vrijednost državnih potpora koje je dobila Općina Barban, u nepune 2 godine, ukupno iznosila oko 22 milijuna kuna, odnosno oko 3 godišnja općinska proračuna.

Inače, u Poduzetničkoj zoni Barban dosad je izgrađen pogon IZO, pogon ABS, 1. faza fotonaponske sunčane elektrane (600 kW), a već su pod krovom hala obrta Auto Baggio i poslovna zgrada Autoservisa Filipović. Betonirani su i temelji zgrade Barbancommerce, a uskoro se očekuje početak izgradnje još nekoliko zgrada, kao i 2. faze FN sunčane elektrane (400 kW).

## 6. MARTINJA U BIČIĆI

Šestu godinu za redom održana je Martinja u Bičići na novi način, na kojoj su krštena mlada vina iz cijele Istre. Druženje je počelo u podne, kada je stotinjak rekreativaca krenulo na pješačenje pješačko-biciklističkom stazom "Putem Svetoga Martina", rutom dužine oko 15 km, krenuvši iz Bičići kroz Glavane, Boljunku, do Krničkog Vrha, pa kroz Trlje, Škitaču i natrag u Bičice. Tradicionalno, svi su pješaci počašćeni kupusom i domaćim vinom na kraju pješačenja. Uz nastup KUD-a Barban započela je degustacija mlađih vina poznatih istarskih vinara - Josipa Siljana, Daria Vitasovića, Gorana Baćca, Milenka Matića i Daria Sirotića. Vina su na degustaciju donijeli i barbanski vinari Albino Rojnić, Josip Koroman, Predrag Celija i Josip Glavaš, a Veleuvaženi vinski biškup Bičićanski (Alfredo Kocijančić) tradicionalno je krstio mlada vina.



## KONAČNO PROIZVODNJA STRUJE IZ FN BARBAN



strpljiv i sa završenom elektranom čekati 4 mjeseca priključivanje, a gubitak je svaki dan iznosio oko 400 EUR-a, odnosno gotovo 50 tisuća EUR-a u 4 mjeseca.

Najprije predugo čekanje na ishodovanje dozvola, nešto više od 2 godine, potom dugotrajna iscrpljivanja u pregovaranju sa HEP-om oko visine naknade za priključivanje (nekoliko milijuna kuna u odnosu na dvadesetak tisuća EUR-a u drugim europskim zemljama), pa na kraju čekanje da HEP-Elektroistra nabavi opremu za priključivanje punih 4 mjeseca, rezultiralo je odustajanjem investitora od svih ostalih investicija u Hrvatskoj. Namjera im je bila izgraditi 7 MW snage FN sunčanih elektrana u Hrvatskoj, odnosno investirati 21 milijun EUR-a, ali će sada izgraditi još samo 2. fazu FN Barban (400 kW), odnosno ukupno 1 MW u Barbanu (ukupna vrijednost oko 3 milijuna EUR). U međuvremenu, tijekom barbanske gradnje, u rumunjskoj su ishodovali potrebne dozvole i izgradili oko 20 MW snage sunčanih i vjetroelektrana. Nakon Barbana, izgradnja je trebala započeti u Buzetu, ali su definitivno odustali od svega, poradi sporosti i neodgovornosti sustava i institucija.

Izgradnja Fotonaponske sunčane elektrane Barban, 1. faza (600 kW) završena je sredinom kolovoza, uoči 38. Trke na prstenac. Unatoč obećanjima HEP – Elektroistre, Pula da će biti spojeni na elektroenergetski sustav do sredine rujna, to se nije desilo. Najprije se vrijeme izgubilo na kompletiranju srednjeg napona, a potom je Elektroistra priopćila da će javna nabava za uređaj daljinskog isključivanja završiti tek krajem studenoga, jer se zaboravila ranije raspisati. Slijedom toga, FN Barban će tada biti u fazi ispitivanja desetak dana, pa se može očekivati konačno priključivanje na sustav sredinom prosinca, kada bi konačno započela proizvoditi električnu energiju. To znači da je investitor AMNIS ENERGIJA iz Zagreba morao biti vrlo



## KONAČNO SANACIJA BARBANSKE KULE

Konačno je započela sanacija kvadratne kule na ulazu u Barban, i to uklanjanjem vegetacije s ove vrijedne spomeničke baštine, nakon što je Općina Barban desetak godina uporno ukazivala na njezino loše stanje, opasno za pješake, ali i na propadanje vrijednoga spomenika. Ministarstvo kulture odobrilo je 100 tisuća kuna ove godine za zaštitne radove na arhitektonskom sklopu crkve Sv. Nikole, palače Loredan, Velih vrata i srednjovjekovne kule, i to u okviru financiranja zaštitnih radova na nepokretnim kulturnim dobrima za 2013. god. Zbog nedostatnih sredstava, radovi će se nastaviti iduće godine. Ove godine predviđeno je postavljanje skele izvana i iznutra uz zidove kule, čišćenje raslinja, konzervacija kruništa s potrebnom rekonstrukcijom, ali samo u mjeri koja statički stabilizira masu zida, te čišćenje i odvoz materijala. Nositelj programa sanacije kruništa zida kule je Hrvatski restauratorski zavod iz Zagreba, Služba za nepokretnu baštinu. Inače, ova kvadratna kula predstavlja ostatak zidina kojima je u srednjem vijeku bio opasan Barban.



## 6. KANTAJMO I SVIRIMO ZA ROMANA

Šestu godinu za redom u osnovnoj školi Jure Filipović u Barbanu održala se folklorna manifestacija, susret kantadura na tanko i debelo i svirača istarskih narodnih instrumenata "Kantajmo i svirimo za Romana". Susret se održava u čast pokojnom Romanu Broskvaru, nekadašnjem članu, jednom od osnivača i dugogodišnjem predsjedniku barbarskoga KUD-a. Organizator Susreta je KUD Barban, a suorganizatori i pokrovitelji Općina i TZ Barban.

*Listopad*

## ROBOTRKA NA PRSTENAC U MAĐARSKOJ

Krajem listopada sve popularnija Robotrka na prstenac, nastala prema pravilima Trke na prstenac, predstavljena je u Mađarskoj, točnije u Koljnofu u Đursko-mošonsko-šopronskoj županiji nedaleko od Šoprona gdje živi velik broj Hrvata. Tamo su je ondašnjim učenicima osnovne škole Mihovil Naković predstavili učenici i učitelji OŠ Čavle i OŠ Jelenje-Dražice koji su ovo mjesto posjetili u sklopu međunarodne razmjene učenika i školske suradnje. Mađarskim domaćinima održana je prezentaciju Robotrke na prstenac te je održano malo natjecanje.

Riječ je o inačici Trke na prstenac koja je posebno popularna među mladima. Radi se o natjecanju za učenike osnovnih škola osnovano s ciljem popularizacije robotike koje se ove godine po drugi put održalo u osnovnoj školi Čavle krajem lipnja na kojem su sudjelovali i istarski učenici, a među njima i učenici OŠ Jure Filipovića Barban. Riječ je o ekipnom natjecanju, a cilj mu je osvojiti što više bodova. Bodovi se osvajaju pogađanjem prstanca kopljem koje se nalazi na robotu. U osmišljavanju i organizaciji Robo trke na prstenac sudjelovalo je više učitelja tehničke kulture i informatike iz Istarske i Primorsko-goranske županije. Ujedno u osmišljavanje ideje uključene su i udruge Centar za robotiku Rijeka, Klub informatičara otoka Krka i Društvo za robotiku Istra Pula.

Namjera je da Robotrka na prstenac bude svojevrsno kup natjecanje koje uključuje više okupljanja učenika tijekom godine i u različitim sredinama. Finalni susret za školsku godinu bio bi prateća manifestacija Trke na prstenac u Barbanu, pa se tako uz ovogodišnju 38. Trku na prstenac u Barbanu održala i 1. Robotrka na prstenac.

## IZLOŽBA GLJIVA U DRAGUZETIMA

U Draguzetima je u Društvenom domu krajem listopadu ponovno održana izložba gljiva kojih na ovom području ima u izobilju. Izložba se održala zalaganjem mještana sela Draguzeti, pod vodstvom vrsnog poznavatelja gljiva prof. Zdenka Osipa. Nakon otvaranja izložbe i njezina razgledavanja, te nakon čašćenja kolačima vrijednih Draguzećanki, više od 150 pješaka krenulo je stazom Putem gljiva, dužine 7 km. Na čelu pješačke kolone bili su konjanici Konjičkog kluba Manjadvorci, koje je predvodio mladi šampion daljinskog jahanja, Stefano Osip iz Draguzeti, a putem se i bralo gljive koje je nakon pješačenja razvrstavao i o njima govorio prof. Zdenko Osip. Svi pješaci su počašćeni velikom fritajom s gljivama koju je sačinjavalo 500 jaja i dvadesetak vrsti gljiva. Organizatori su bili Općina Barban i TZ Barban.



## SVEMILA MOŠNJA – RAVNATELJICA VRTIĆA

Svemila Mošnja ponovno je izabrana za ravnateljicu predškolske ustanove "Barban". Mošnja je bila i jedina kandidatkinja koja se javila na javni natječaj za to radno mjesto. Ove godine upisano je 19 novih polaznika, pa 52 djece pohađa vrtić u Barbanu, u novome i starome Vrtiću, a 9 u Sutivancu.

## DVA MILIJUNA KUNA ZA CESTE KROZ IPARD

Općina Barban zadužit će se za dva milijuna kuna kod HYPO banke, koja je izabrana javnim natječajem za kreditora, da bi financirala projekt rekonstrukcije i asfaltiranje nerazvrstanih cesta na području općine, koji je kandidiran na natječaj u IPARD programu – Mjera 301. Izvođač radova bit će tvrtka Cesta d.o.o. iz Pule, koja je također izabrana javnim natječajem. Nakon što procedura oko natječaja bude riješena, a cesta asfaltirana, banka će novac doznačiti izvođaču, HBOR će omogućiti poček, pa Općina Barban neće banci vraćati kredit, već će EU bespovratna sredstva biti doznačena direktno Hypo banci. Tim novcem asfaltirat će se pola dionice ceste Rajki-Foli u dužini od 1.920 metara (drugu polovicu asfaltira Općina Svetvinčenat, od općinske granice do Foli), cesta Majčići-Glavica dužine 260 metara te cesta Glavica-Bateli dužine 440 metara.

## 5. BARBANSKI OBRTNIČKI SAJAM



Po peti put Općina Barban organizirala je svoj obrtnički sajam na koji se odazvalo 30-tak obrtnika, a koji se organizirao u šatoru podignutom na košarkaškom igralištu donje stare škole. Svoje su proizvode i usluge predstavili Claudia zlato, koja je odnedavno u svoju ponudu raznih vrsta starinskih istarskih naušnica i narukvica dodala i barbanski rančin, tvrtka De Conte koja je, kao i ABS, predstavila svoju proizvodnju aluminijске i PVC stolarije, Auto Baggio koji uskoro otvara veći pogon za autolimariju i autolakirarske radove te trgovinu autodijelovima u Poduzetničkoj zoni Barban-Krvavci, tiskara Grafika Režanci, tvrtka Kvaranta d.o.o. koja se bavi strojnom obradom

mota i prodajom rezervnih dijelova, te Feroplast Ćurić, obrt za izradu proizvoda od plastike i metala. Zanimljive tekstilne proizvode predstavila je pulska tvrtka Tekop Nova, kao i obrt Siniša Majstorović iz Pule.

Obrtnička radnja Karatela iz Sutivanca stigla je sa svojim assortimanom drvenih bačvi, a svoj štand s info brošurama imala je i Hrvatska gospodarska komora i Prvi hrvatski klub poslovnih žena BPW. Na sajam je s novim inovacijama, ovaj put za sve žene koje vole izrađivati kolače breskvice, stigao i Josip Modrušan, vlasnik MOD Bravarije iz Pule, a uporabne i ukrasne proizvode predstavila je tvrtka Inker-Raša. Cijeli je šator kod stare škole u Barbanu mirisao po lavandi i proizvodima od ove ljekovite biljke koje je izložio vrtni centar Ures iz Pule, a tu je bila i ponuda "inteligentne" rasvjete pulske tvrtke Black Out, kao i ponuda Tehnoline koja se bavi informatikom i elektronikom. Tema ovogodišnjeg sajma bila je Poduzetništvo žena. Za kraj sajma Općina je sve posjetitelje počastila megafritatjom od 600 jaja koje je donirala pulska Agrokoka Pula, 20 kilograma kobasica i pancete, te velikom tortom.

## DOBRODOŠLI PRVAŠIĆI

Ove je godine Osnovna škola Jure Filipovića u Barbanu bogatija za 26-ero novih učenika, učenika prvog razreda. Uz tople riječi dobrodošlice djelatnika Škole i u radosnom okruženju, uz veseli i šaren program učenika drugog razreda i produženog boravka (učiteljica Melite Griparić i Marine Vičić) te učenika sadašnjeg petog razreda, malih glumaca (učiteljice Beti Radola), prvašići su proveli svoj prvi školski dan. Prvi razred vodit će učiteljica Beti Radola. Sa šarenim zastavicama u rukama i simboličnom medaljicom oko vrata, uz pokoju suzu u maminom oku, prvašići su se sa svojom učiteljicom uputili u učionicu gdje su im predstavnici Općine (Danijela Kontošić, zamjenica općinskog načelnika i Vedran Rojnić, općinski vijećnik) uručili prikladni dar – pernicu.



## ODRŽANA 8. FEŠTA SMOKVE I SMOKVENJAKA

Između 15 natjecatelja, i ove je godine najbolji smokvenjak na poznatoj barbanskoj Fešti smokve i smokvenjaka, koja se održala na barbanskoj Placi, istovremeno dok se 5. BOS održavao u šatoru na igralištu donje stare škole, bio onaj Mirjane Prgomet iz Prhati. Drugo mjesto pripalo je Milki Bileta, a treće mjesto su podijelili Marija Duras i Anton Zustović. Bila je to prilika da posjetitelji mogu kušati razne slastice od ovog mediteranskog voća - od sušenih smokava, marmeladi, kolača, rakija, sokova pa sve do čuvenih domaćih smokvenjaka. Osim raznih domaćih proizvoda na bazi smokava, na barbanskoj se Fešti i ove godine nudilo i ostalih proizvoda istarskih OPG-ova, od domaćih voćnih sokova, marmelada i džemova od raznovrsnog voća, preko meda i mednih proizvoda, prirodne kozmetike i proizvoda na bazi lavande, do uporabnih i ukrasnih predmeta od drva masline, te keramike i stakla.



**Kolovoza**

## IZGRAĐENA 1. FAZA SUNČANE ELEKTRANE

U Poduzetničkoj zoni Barban-Krvavci završava se sredinom kolovoza izgradnja foto-naponske sunčane elektrane, investicija tvrtke Amnis energija iz Zagreba. Solarni paneli prostiru se na 1,2 hektara zemljišta i imat će snagu od oko 600 kilovata koji će proizvoditi oko 720 tisuća kWh godišnje.

Solarni paneli prostiru se na uzvisini iza nove tvornice ABS-a u Poduzetničkoj zoni. Struja koju proizvede prodavat će se hrvatskom operatom tržišta energije HROTE koji će dalje distribuirati struju do korisnika putem HEP-a. Projektom je predviđeno i povećanje elektrane, odnosno izgradnja 2. faze i povećanje njene snage do jednog megavata. U konačnici bi elektrana trebala zauzimati površinu od 1,8 hektara, a proizvodila bi 1,2 milijuna kWh električne energije godišnje, na ekološki prihvatljiv način.



## 1. ROBOTRKA NA PRSTENAC

Na 1. Robotrci na prstenac sudjelovale su ekipi učenika iz: OŠ Jure Filipovića Barban, OŠ Petra Studenca Kanfanar, OŠ Vladimira Nazora Vrsar, OŠ Vladimira Nazora Pazin (matična škola i područne škole Trviž i Lupoglav), OŠ Zamet Rijeka, OŠ Vladimira Gortana Rijeka, OŠ Čavle-Čavle te OŠ Fran Krsto Frankopan Krk. Učenici iz Pule i okolice okupljeni su u Centru tehničkih aktivnosti Veruda u okviru ZTK Pula.

Dan je započeo okupljanjem svih sudionika u Osnovnoj školi Jure Filipovića Barban. Nakon doručka, učenici su zajedno sa svojim mentorima krenuli do dvorišta mjesne crkve Svetog Nikole u Barbanu, gdje je pod ugodnom hladovinom bilo pripremljeno sve za održavanje završnog natjecanja Robo trke na prstenac. Ekipi su se natjecale prema ranije utvrđenim pravilima i pod budnim okom Časnog suda. Ekipu OŠ Jure Filipovića Barban predstavljala je ekipa Robomen koju su sačinjavali Michael Radola, Adrian Radola i Viktor Radola pod vodstvom mentora Josipa Lopatiča. Svim sudionicima, mentorima, sponzorima uručene su zahvalnice i priznanja, koja su uručili općinski načelnik Denis Kontošić i županijska pročelnica za obrazovanje i sport, Patricija Smoljan.

## Riječ načelnika:

# SRIĆNO VAN NOVO 2014. LITO

Drage Barbanke i Barbanci,

Sveti Mikula je na 6. božićnjaka, a to je Dan barbanskega komuna i barbanske župe. Sveti Mikula je svetac katoličke i pravoslavne crkve, ali i naš barbanski svetac. On čuva dicu, divočine, sirotinju, študente, farmačiše, pekare, ribare, zaprte u pržunu, butegare, putnike, brode, otok Siciliju, fakultete u Parizu, čuva čuda gradi po svitu, ali i čuda gradi poli nas: Bašku Vodu, Koprivnicu, Kraljevicu, Krapinu, Prelog i Varaždin, čuva komune: Bistra, Kostrena, Tribunj, ma i naš Barban, komun i crkvu. U čast Dana barbanskega komuna bit će, na dan Svetega Mikule, svečana sjednica Općinskega vijeća na koj će se dat javna priznanja za 2013. lito., unin ki su to zasluzili. Tako je svako lito i tako će bit i naprid. A uvo nan je lito i lipi 20. rojendan, okrugli numer; barbanski je komun rojen, kako i svi ti drugi, 1993. lita, naresa je, zgojija se, finija punoljetnost i eko ga danas u 20. rojendanu. Neka mu je sričan rojendan i neka nan još čuda lit poživi u miru i veselju, na radost svih svojih grajan!

Lipo ga je danas i vidi. Ne da je bija nikada foši grd eli nenaredan, ma se urubiva, gre na bolje, se žvelto polipčiva z lita u lito. I ne rabi bižat danas više u grad, aš da je grdo u selu eli da ni življena. I ne rabi bižat z Barbanštine, aš da je drudi liplje. Vajka će se ki najt kemu foši više godi da mu viture i narod štrmoraju pod brkunon, ma većini je narednije da njin kosići eli slavuji kantaju u ten našen kraljestvu barbansken. Nikada ni bilo česte, švalta, ni bilo letričke, ni bilo vode, telefona, ni bilo kurijer ni vitur; čuda je tega falilo i čuda je tega bilo largo. Danas je sve to napro drugašlje: imamo švaltane česte, letriku, vodu, telefone, imamo urejena sela, imamo urejene korte i hiže, imamo urejeno komunsko, mediga i apoteku u Barbanu, urejene Društvene dome po seli ka svite i mala su Merika. U naših seli imamo i lipo urejene hiže za turiste, deboto 150, a u njih priko 1000 postelj. Lani smo imali 50 miljari nočenji, a uvega lita deboto 60 miljari; svako lito jedan novi rekord. I ki bi to bija moga nanke propensat nazda 10 lit? Mo, ma mi danas znamo čuda tega, rivali smo kapit koliko je ur, kakovu imamo bugetiju i da se nikad maj z uvuda više ne damo.

Imamo mi i Poduzetničku zonu Barban, kako misto ud dela, kadi se dopiru radna mista za Barbance. Nazda par lit tega ni bilo tam, resla je graja, kupina i stari na po zrušeni pini. Čuda se je tega tamo kambijalo u par lit, a uvi zadnji rukac z soldi ke je dalo Ministarstvo poduzetništva, cilih 4 milijune kun, je



već napro dobro poznat. Jena interna česta z rotorom je već švaltana, a sad se prontiva i druga z rotorom za švaltat. Digli su se već i stupi z javnon rasvjeton, a u česti su kanalizacija, oborinska odvodnja, struja, telefon i žice od javne rasvjete.

Ministar Maras se je pokaza, a sada čekamo da se još pokaže i ministar Dončić, aš nan je ubeća veliki rotor na križanju zaobilaznice i česte proti Vodnjanu, težak 10 milijuni kun. Prija tega nan je da 6 milijuni za zaobilaznicu, a kada je bija u Barbanu, prija izbori, sam je zajno reka da se vidi dobro ča fali i da će finančirat rotor.

Moga bin još tako nabrajat, ali ni potribno. Prez čuda besid kapimo sve: svoj smo na svojem, znamo ča nan valja to naše i ninen to ne damo. Držat ćemo glave skupa i naprid za boljšak svih nas i naše dice, naših nuki i pranuki. Delali su naši stariji težački, delamo sada i mi i ne laškivamo. Dosta našega dela je takovega da se zajno vidi kako je lipo načinjeno i kako lipo kumpari, ma je i dela ko spodoba unen kada sadiš ulike, a znaš da će ulje imat niki drugi. A u ten je i lopota takovega dela: posadit uliku ud ke će koristi imat pokoljenja pokle tebe.

Dragi moji, Božić je napro blizu i finitak ud 2013. lita. Prihitit ćemo se vreda u novo 2014. lito i šperat se da nan bude bolje ud starega. Van i Vašin famejan želin sričan Božić i srično i zdravo 2014. lito! I neka bude pametnije, narednije i bravije za sve nas.

Vaš načelnik, Denis Kontošić, mag. educ.



## BOŽIĆNA ČESTITKA: MIROSLAW PARANIAK, župnik župe Sv.Nikole, Barban

### BOŽIĆNA ČESTITKA 2013.

Rodjendan Isusa Krista koji se diljem svijeta za sve katolike slavi ove godine u srijedu 25. prosinca, ujedno je blagdan katoličke obitelji, blagdan je Crkve koja je jedna velika obitelj i svake ljudske koja štiti i brani život koji dolazi jedino od Boga. Mnogi će već na badnjak sa misom polnoćkom zapjevati svečanu božićnu pjesmu

*"Djetešće nam se rodiло, u jasle se položilo. Isuse mileni, Bože moј, srce ti dajem da sam tvoј". Možda znamo neke božićne pjesme na pamet, kao i molitve, ali svaka ima svoje duboko značenje i smisao. Samo treba više osjećaja i oduševljenja Bogom koji dolazi boraviti u ljudskom prostoru privremenog boravka.*

Iako Isus se više ne rodi kao malena beba, što je jednom učinio u betlehemskoj štali. Njegova je volja da ga radosnim slavlјem prihvati svako ljudsko srce i svaka duša koja "grijeha neka već ne kuša". To srce koje teži za ljubavlju i dobrotom, koje postaje mjestom gdje se Krist želi nastaniti i boraviti.

Samo ono srce koje je okorjelo u grijehu i zlu, tvrdo je srce, teško se otvara na taj događaj. Bog svojim dolaskom približava se i tom srcu i kuca da se otvori, da ovog Božića ne bude osamljeno i ostavljen po strani tog velikog Božeg dolaska u ovaj mračni svijet. Isus Krist je uputio svoj pogled prema nama, uputio je i svoje korake prema nama, svojim rođenjem, životom, smrću i Uskrsnućem. Ovih dana upućuje i dalje svoje korake preko Crkve. Kad u ove božićne dane pogledamo prema Jaslicama, a svoje korake prema Bogu koji se rodio među životinjama, uputimo se u isto vrijeme prema našim bliznjima. Posjetimo stari i nemoćnu susjedu, čestitajući ra-

dost i veselje Božjega rođenja. Sigurno će se radovati da ima još ljudi koji imaju srca otvorena prema drugima, da ima ljudi koji nisu otvrdnuli na tuđu slabost, starost i osamljenost. Ima i onih koji dijele radosne osmjehe i pružaju ruku na koju se može osloniti svaka druga ruka koja je klonula zbog bolesti, starosti i samoće. Tada

što ima i rado daje od srca. Veseli se od srca jer je učinio nešto bez interesa i osobne koristi. Učiniti bar nešto radi drugoga da i njemu bude draga i milo veseliti se u zajedništvu s drugima koji žive u blizini. Neka ove blagdane ne zasjeni samo sjaj vanjskog i površnog doživljaja. Božić je puno više od proslava, kićenja, hrane,

ograničenja samo na svoje usko slavlje i zadovoljstvo. Kad se Isus rodio nije bilo za njega mjesta u nijednoj ljudskoj kući, odnosno ni u jednom srcu. Svi su bili zaузети svojim stvarima, gostima i brigama. Tako to se može dogoditi i u naše vrijeme. Na Božju ljubav svaki čovjek odgovara svojim životom.

Ponajprije vjerom koja nas vodi da očekujemo rođenje Gospodinovo. Nemoguće je bez čiste vjere shvatiti otajstvo utjelovljenja i rođenja Božjega. Boga se može dočekati tek ako se s vjerom očekuje. Bezvjerno očekivanje Božića pretvara se u površnost i nervozu, bavljenje sporednim stvarima i zanemarivanje duhovne priprave.

Prava vjera do prave radosti koja se ne očituje u bučnim zabavama (pogotovo za doček Nove Godine) i pijankama, nego u djelotvornoj blizini i ljubavi. Prava radost se prepoznaće u spokojnom i mirnom predavanju Božjoj volji, pa čak i kada nam se čini da smo poput stranaca u negostoljubivom svijetu.

Istinska radost se može ostvariti i u hladnoći štale ukoliko su srca i ruke tople od ljubavi i vjere.

Sretan i blagoslovjen rođendan Isusa Krista, nešeg Spasitelja.

Vlč. Miroslav, žpk.



će to biti blagdan i prava proslava Isusova rođenja.

Iako mnogi će opet svestri Isusov rođendan, odnosno Božić, za reklamiranje svojih proizvoda i marketinško privlačenje kupaca. Na trčanje po dućanima i kupovanje velikih zaliha hrane, ludo kićenje svojih kuća i spremanje velikih slavlja, uglavnom za sebe same... Vjerujte da teško će doživjeti prave radosti koje dolaze čovjeku s ovim blagdanom.

Nasuprot onima radostima kada se čovjek dijeli zajedno s onim



## 70. OBLJETNICA ŠAJINSKE TRAGEDIJE (9.1.1944.-9.1.2014.): UVOD iz knjige Davida M. Fištrovića „Barbarizam u barbanskim Šajinima“, 2007.god., Denis Kontošić

# ČRNA NOĆ ŠAJINSKA

Znali su Šajinci ud stare starine veselit se življenju: piri su bili veselja prez kraja, a rojenja i krštenja još veća srića. Štimali su stare navade naših didi i predidi, zakantat su znali prez srama na tanko i debelo, a sviril mihi i roženici vadili su svoju dičicu. Z kolina na kolino su prihitivali tu svoju besedu, domaću, šajinsku. Kušeljat, kantat, veselit se, plakat i smijat, sve su oni znali delat prez sramu i vajka po svoju.

H maši su u nedilje hodile cile fameje, stariji i mlaji skupa, kako jeno tilo. Pokle maše, razvigorani ud lipih, svetih i božjih besid, za bankon bi joped bili skupa, pomolili se i južinali ča se je imalo. Nisu se sramovali mižerije i još su se više štimali u fameji i okolo fameje; koru kruha, ko ga je bilo, su znali podilit prez rigvarda. Znala su tako dičica da će bravije pasat kad je kakova fešta, aš za Božić, Vazam eli Majnicu je u famejah bilo veselije, a i hrana bi se prikurala mrvu bolja, koliko se je moglo.

Ud Božića do Sveta tri Kralja su i Šajini imali mali počinak. Te druge dane u litu se je delalo u kampanji prez molat, aš je rabilo velike fameje mantinjat. Jušto bi se frmalo na dan crikvenega blagdana i u nedilje, za se pribuć, pojti poli maše i za hipac zdahnut. Ma, pokle Ponoćke je arija bila drugašlja, teplija, svitačna i ni se moglo drugo ko ne pacentat, po kortu i bliže hiže redit, Novo Lito dočekat i kumpanjat sveta Tri Kralja kad zuz jasle Božjega Ditića donesu dare.

Da rat ni pešta življenje, da mižerija ni gospodarila i da se je vidilo zlu finjtitak, bilo bi drugašlje i na začetku ud tega 1944. lita. Talija je tolič klekla i ubrnula se na hrbat, ma su Nemci po miloj grudi još stupali, mitralje i tire ud puše je bilo čut po noći i po danu, hip rije, hup gušće.

I stešo, i u takovoju muki, Božić njin je donesa mir u duši, viru u bolje jutri. Donesa njin je tega 44. lita još veću teplinu poli srca i zdrhe po cilen tili, aš je duša slutila da je kraj blizu. A namisto finitka gvere, Šajinci su pokle svetih noći dočkali kraj,

ne gvere ko ne svojega, težačkega, trudnega, ma poštenega življenja.

Tu večer, na 8. antošnjaka 1944. lita, Šajini su se pomalo prontivali za slatki sanj. Niko dite je rovalo muškardinski parat noći, a pokle tega su breki takali lajat. Pak je sve utihlo nikako previše, ni se više čulo glasa, ni krstijana ni breka ni mačka. Zvizde su bistrile mrzlinu i namigivale mrež sobon.

Najedanput su breki takali lajat, samo ča veruge nisu poprekiali. Hipac je tako poduralo, i nanke se trudna težačka čeljad ni rivala z prvega sna zbudit, a već je selo gorilo. Noć je u hip bila dan. Lizali su paši ud vognja visoko proti nebu, pras-kale grede i daske, dokle su krovi gorili. Kako da je hitila strila: mitraljalo je na sve bande i kalunalo, rafali, tiri ud puše, bumbe, voganj na svaken korku. Narod je letija van z hiže i bija pokošen na pragu, žene su jokale i narikovale, dica prenjenja plakala. Korti puni krvi. Plać do tira, pak mrtvi muk. Fašisti su peštali fameje prez trunje milosti, stili su jušto sve zatrt, da ne ustane nidan za pokle svidočit kako krstijan more bit huji ud najhujje hudobe, kako ruka nekrstijana prez milosti more zaklat krstijana. Nemci i taljanski fašisti su slatki sanj šajinski ubrnuli u najgržljiji črni sanj, tihu noć šajinsku u črnu, dugu, tešku noć, noć prez finjtitka.

Šajinci dan danas, pokle 63 lita, još vajka pamete najgržljje i najžalosnije hipe svojega sela. Još vajka njin ta peza pritišće prsa. A pametit će i naprid, i prinašat će z kolina na kolino istinu, pofat unih ki su se pena ontar bili rodili, pofat unih ča su se slobodi jur veselili, sluteć da je blizu, pofat unih ki za jušto niš nisu bili krivi, dičice i starčići, svega brižnega naroda ča je samo svoju kareštiju i pošteno življenje ima i teško nosija. U snu je vihor naletija, u srid noći i sve njin uzeja. Življenje unih ki su ubijeni, mir i sriču unih ki su ustali. Aš žalost i tuga je bila po korti gledat uno ča su nekrstijani u hip učinili. Priko pedeset duš su upuhli. Hižu nažgat, a krstijana zaklat – to krstijan krstijanu ne more

načinit. Ko je krstjan. To Šajini zabit ne moru i neće, dokle jena kaplja krvi šajinske kroz žile bude tekla.

Uva knjižica bi stila učinit jedan spomen na sve to grdo ča je Šajine tukalo. Maljahna je, ma u sebi tepla, srčana. Govori da je velika nesriča Šajine bila kapitala, ma pokaživa da i ko je lipi parat lit proletija, stešo niš ni zabljeno. Jušto sve je na svojen mistu: Šajini su danas lipo selo, krovi su novi, a i hiž je čuda novih. Dičica štrču po korti, mladetinu je čut, a i stariji se ne dadu. Poli starega spomenika za pale žrtve, Šajini imaju i novi spomen-park. Zapišena su tako u groti imena palih, ubijenih, zgorenih. Za vik vika.

Šajini su pretelji z Lipon u Općini Matulji. I Lipa je svoj križ imala, svoju tešku muku i patnju. Još više je tamo naroda ubijeno i zgoreno, cilj selo, priko dvisto i šezdeset ljudi. Šajinci i Lipljani su pretelji pofat grdega ča he je bilo kapitalo, a lita i lita, tridesetak lit si stišću ruke kako najbraviji pretelji. Pretelji su po unenča zabit ne sme nikada, a skupa nikačo laglje nose ti teški križ.

I Bokordići su svetu noć, kako i Šajini, zgorili, a ubijeno je priko dvajset duš. I oni su svoj sanj tu mrzlu noć sanjali, a u paka je sve ubrnuло. Vitar je nosija sinjale paklene kroz bošku, a hudobe su vreda i do njih rivale. U hip je bilo sve na nogah i pod nogami. Pokle Šajini načinit zlo na svetu fozu, paklenega kuraja i force su banditi imali. Ma, su vero za svoje delo bili prokunjeni ud unih ki su ustali i to su si proklestvo doma ponesli, i fašisti i nacisti, kako spomen na svo zlo ko su načinili.

Šajini, Bokordići i Lipa moru uprostit, ma zabit neće nikad maj sve te strahote. Svojin će življenjen, poštenjen i dobroton naprid svitu pokaživat kakovi moramo bit. Poželit njin je neka njihova sloga dura, neka pretelji budu naprid, neka z kolina na kolino prinašaju čistu, tešku istinu, u želji da čemo se sve braviji rajat i da će nas takova vira ud zla učuvat.

Denis Kontošić,  
prof.ing., načelnik Općine Barban



**70. OBLJETNICA ŠAJINSKE TRAGEDIJE (9.1.1944.-9.1.2014.): 9. siječnja 2014. godine Šajinci obilježavaju tužnu obljetnicu fašističkog pokolja svojih predaka; osnovan je općinski Odbor za obilježavanje 70. obljetnice šajinske tragedije**

## TAJ SE POKOLJ NIKADA NE SMIJE ZABORAVITI – NE PONOVILO SE

*Teško je povjerovati da je već prošlo 70 godina od tog tužnog 9. siječnja 1944. godine kada su Šajinici izgubili više od 50 svojih žitelja - baka, prabaka, ujni, ujaka, stričeva, stri-na, zrmani, druge rodbine i bliskih prijatelja u zvјerskom fašističkom pokolju krajem 2. svjetskog rata. Jedno je to od rijetkih sela u Istri koje je doživjelo ovakav zvјerski događaj izvljavanja nad civilima koji nažalost nikad nije procesuiran i kažnen. Bez obzira što nikada krivci nisu privедeni pred lice pravde, iako se zna koja je vojna jedinica „zaslužna“ za ovakav pokolj, a Šajinici znaju tko su među njima bili i domaći izdajice, jer su mnogi preživjeli posvjedočili da su te kobne noći na svojim vratima prije spaljivanja sela i mučkih ubojstava čuli i domaću besidu, jedino što Šajinici uvijek poručuju je: Nikada ne zaboraviti! I to iz jednog jedinog razloga - kako se nikada više ne bi ponovilo. Jer ono što se te siječanske noći odigravalo u ovom pitomom selu, danas je iz mirnodopskog razdoblja gotovo nevjerojatno niti zamisliti.*

*Kako bi se ova 70. obljetnica posebno obilježila, Šajinici i članovi tamošnjeg Mjesnog odbora, u suradnji s Općinom Barban, odlučili su osnovati Odbor za obilježavanje obljetnice koja će biti posebna. Kako smo čuli od članova općinskog Odbora za obilježavanje 70. obljetnice šajinske tragedije - Ljubice Kolić, Mirka Bulića, Antona Antolovića, Ive Kolić, Nenada Radole i Nensi Pereša, uredit će se oba spomenika žrtvama, stari i novi, uredit će se Spomen soba u Društvenom domu te će se na obljetnicu pozvati visoki dužnosnici, među kojima su i aktualni predsjednik države Ivo Josipović te bivši predsjednik Stipe Mesić. Inače, Šajinici su u ovih 70 godina na razne načine obilježavali 9. siječnja, kroz sportske turnire, tiskanje knjige i raznih drugih događanja. Ovo je bila i prilika da svaki od članova odbora, među kojima su većinom oni čiji su preci nažalost skončali tog dana, ispriča na koji je način dan danas vezan uz ovu tragediju.*



**LJUBICA KOLIĆ, predsjednica  
MO Šajini (iz Škitače, umirovljena prodavačica)**

– Moja familija i ja srićon nismo imali ninega u fameji ki je poginula tega dana. Međutim, ja sam uz tu tragediju vezana na drugi način. U butigi u Šajinima delan od 1977. lita i posebno se sjećam tih žena ke su zgubile svoje najmilije. Većina njih je umrla u međuvremenu. To su bile Danica Bulić, Marija Kolić, Marija Borula, Milica Kolić, Marija Pekica, Foška Pereša, Ljuba Kolić i mnoge druge. Danas je živa Marija Borula ka je bila tada dos-ta mlada. Sjećan se dobro tih žena ke bi dolazile 9. siječnja rano ujutro, još bi bila mraz i koje su se sjećale te tragedije i te noći. To su sve bile žene u crnini. Govorile su da je te noći bija mraz i da je bija ko snig, da se niš ni vidilo. Pojedinačno bih mogla reći o čemu su govorile. Na primjer Marija Kolić je govorila da kada su fašisti upali u selo da je jenen ditetu stavila obje noge u brgeše i da joj je jedan ča je kla po naši reka da ča ne vidi ča dela. Dakle, niki od tih ljudi su bili od tuda. Milica Kolić je ustala teta da goji dicu. Najmlaža njoj je bila Milena ka je imala šest mjeseci. Fuma Kolić mi je rekla da je šćer peljala za ruku i da se skrila š njon u kopu od trukinje i da se ubraćala i gledala ko će njoj sin zaj van i ko će hi-

tati u njega. I ona mi je rekla da njoj je jedan od tih zločinaca reka da ča se ubraća, a ona da mu je odgovorila da bi uzela covate za malu jer da je bosa na mrazu. Bila je tote i Kolić Luca ka je bila za roditi i sebi je govorila da kako će to dite roditi. To su bile priče koje su se pokle prepričavale godinama, ne samo to jutro, nego i druge dane. A to jutro je vajk bilo tužno, a komemoracije su se održavala vajk. Sjećan se i kada san ja bila dica da su se održavale sprid starega spomenika i da smo nosili rože. Pokle smo mi održavali komemoracije, a sada vidimo da ima mlađih koji će to nastaviti. Zato smo i ponosni jer to je jena tragedija kakovih se ni u Istri puno desilo, a pomalo se zaboravlja. Generacije ke su se rodile 1983. nisu o temu učile, tako da sve to more poj u drugen smjeru, a mi to ne bimo stili i to ne bi bilo u redu.

**MIRKO BULIĆ, općinski vijećnik (63 godine, iz Šajini, umirovnik)**

– Mamina familija zgubila je sina i barbu, a njezina je sestra bila ranjena. Dok mi je mama bila živa, pričala je sve detalje iz te noći, tog ranog jutra. Tada je imala 17 lit i zapamtila je mnoge detalje. To je svaki put bila ista priča, ali svaki put tužna



i neobjašnjiva. Ujutro su njin bacili bombu u kuću i tada su ukućani odlučili izaći. Ona je za ruku vodila mlađega brata, a kada su došli dolje po škalah, kroz mali brkun je doletila bomba i mlađeg joj je brata raznesla u komadiće. Izašla je u tom trenu iz kuće s barbom, a zločinci su hećepali, stavili uz zid i streljali. Bila je rastom manja od barbe, pa je rafal ubija samo barbu, a ona je pala s njin dolje živa. Istovremeno je počela gorjeti kuća, a njezina je mama izbacivala iz kuće goruću slamu. Nakon toga je izašla iz dvorišta, pridružila joj se baka i zajedno su se sklonile u blizini i čekale još sat-dva dok je selo gorilo i dok zlikovci nisu otisli s plijenom i iza sebe puštili 49 mrtvih, zapaljenih i gotovo pola sela porušenog. Rekla mi je da su bili ubućeni u črno. Ujutro je išla po selu i pričala je da je vidila užasne stvari, možda još užasnije nego su se njoj desile. To je opominjuće. Stoga održavamo komemoracije već mnogo ljeta u čast tim žrtvama. Prvi cilj te komemoracije je pokloniti se žrtvama, a drugi da se generacije upozori na zlo koje se uvek može desiti te da se pošalje poruke odgovornim ljudima da učine sve da do rata više nikad ne dođe.

### ANTON ANTOLOVIĆ (66 godina, iz Šajini, umirovljeni službenik)

– Ja sam doša u Šajine 1970. lita iz Tinjana, tako da nisan usko vezan uz tragediju, ali familija Pereša, u koju sam doša, pretrpila je gubitke. Od punice Marije brat je poginula, a u familiji su ostali samo punica i njena kći. Punica mi je i dan danas živa, ima 92 lita i svega se još uvek sjeća kako je bilo. Govori da je bosa tekla po mrazu



van iz sela. Tada je imala 22 lita. Oni koji su to preživjeli, u puno su navrata o svemu pričali, pa o svemu znaju i naraštaji.

### IVA KOLIĆ (28 godina, iz Šajini, profesorica hrvatskog jezika i povijesti)



– Moj je tata te noći zgubljen mater i oca. On, njegov brat i dvi sestre su ustali tako bez obzira na roditelja. On je tada imao nanka šest lit. Uz tu san noć vezana priko sjećanje moje pokojne tete Milice Kolić ka hi je zgojila, tako da sam priko nije još od malih nog slušala ča njin se desilo. Teta je tada bila mlada, tata jako mali i kad se tako ča desili, bez obzira desili se mlađen ili starijen, to te za cili život obilježili. To je obilježilo moju famenu, ali i čuda drugih ke su ništo slično proživile. Zato su se ta sjećanja prenosila z generacije u generaciju, ljudi su to stili prenesti svojoj dici, unukima, nećacima. Vjerujem da je izravnin svidokima teško govoriti

o temu, ali to ne bi tribalо premučati i tribalо bi to povidivati i narednim generacijama. Na kraju kraji, steći je to događaj ki je obilježila povijest sela, ma anke njigovu budućnost.

### NENAD RADOLA, općinski vijećnik (42 godine, iz Šajini, nastavnik)



– U toj mi je tragediji ubijen pradjed, tri bakina brata i dvadesetak članova rodbine. Osim toga, cijeli sam život zadnje dane prosinca i početkom siječnja slušao razgovore i plač preživjelih mještana. Ubojstvom mog pradjeda ostao sam emocionalno i debelo financijski zakinut. Budući da je moj pradjed imao samo moja djeda i sestru, bih bio dobio više nasljedstva da je ostao živ. Pitam se zašto nitko ne pokrene postupak da se naše žrtve materijalno valoriziraju, kao što neki to dan danas čine i kojima je sukladno sporazumu između Italije i Jugoslavije to sve isplaćeno. Naše žrtve nisu nikad dočekale izvođenje svojeg krvnika pred sud. Ovo selo je žrtva borbe za slobodu. Poslijeratne žrtve su negativan odraz svega što se dešavalo u doba rata, pa tako Šajini, Lipa i bezbroj drugih mjesta koja su uništena kao žrtve osvete nad civilnim stanovništvom, koje nije predstavljalo niti vojnu niti stratešku opasnost. Svi koji se danas pitaju zašto su se te žrtve desile, nemaju na umu upravo tu činjenicu te je potrebno jednom jasno reći je li borba za slobodu na ovim prostorima bila potrebna i sve odgovorne pozivam da se u tom smislu jasno odrede. Dosada su obljetnice bile redovito i dostojanstveno organizirane uz zakazivanje civil-



nih institucija društva, od državnih do županijskih organizacija, jer nisu dolažili ili davali potpore.

## NENSI PEREŠA (30 godina, iz Šajini, profesorica hrvatskog jezika i književnosti, TV novinarica na TV Istri)



- Moja obitelj je, kao i ostale u selu, tragediju preživjela jer je morala. Nije bilo izbora. Nitko ih nije pitao što će ni kako će. Živjeli su u tuzi i neimaštini, više gladni nego siti. Moja prababa Foška Pereša ostala je sama s četiri sina; najmlađi Dušan imao je četiri godine, a moj dido Marijo Pereša bio je najstariji s jedanaest godina. Dušan je otada bio srčani bolesnik i umro u osamnaestoj godini života. Trauma im je zauvijek oduzela djetinjstvo u kojem su malo uživali. Selo je ostalo prepuno mlađih udovica zavijenih u crno. Prababa je imala trideset i tri godine kad su fašisti ubili pradida Martina. Umrla je u osamdeset i sedmoj godini. Nikad se poslije nije udavala. Pokopana je uz njega u Škitači. Sve je to, bez obzira na minula desetljeća, sveže u sjećanjima članova moje obitelji. Iako bi čovjek mogao zaključiti da, nakon što zvijeri pobiju nevine iz još uvijek nerazjašnjenih razloga, u preživjelima ostaje bijes i glad za osvetom; u našoj obitelji nije bilo tako. Učili su me oprostu, zajedništvu, vjeri i ljubavi koju ne uništava ni smrt. Kako postajem zrelijia, uviđam koliko me to vodilo prilikom mojih životnih izbora. No, uviđam i da bi bilo bolje da su ponekad ispoljili taj bijes koji je nužan rezultat neoprostive nepravde. Možda bi tada bilo manje bolesti. Jer trauma tinja i uvijek će, ne katalizira

li se na pravi način, negdje eksplodirati. A dovoljno je da podsjetimo kako šajinskoj djeci koja su gledala kako ubijaju njihove očeve i majke, nikada nije pružen nijedan oblik psiho – socijalne podrške.

- U našem dvorištu ubijeni su: moj pradid Martin Pereša, zrman Jakov Pereša i didov barba, također Jakov Pereša. Fašisti su, došavši, mećima gađali kuću, prababa i pradido spustili su se iz soba na katu bježeći pred mećima, držeći za ruke svaki po dvoje djece: Mariju, Martinu, Nandu i Dušana. Bili su bosi i u spavaćicama. Članovi moje obitelji ubijeni su, jedan po jedan, na kućnom pragu. To su gledali njihova djeca, žene i otac; glava obitelji, Ćako. Tada su ih odlučili zapaliti na kućnom ognjištu, no našu su kuću i ranjene u njoj od vatre spasili добри ljudi iz sela Želiski. (A u našem dvorištu sad već više od trideset godina živi jedna Želiskovica; moja mama Mirjana Pereša, rođena Licul.) Tada su ranjene položili u dvorište. Zrman Jakov umro je odmah, barba Jakov je umro nakon dva dana u pulskoj Mornaričkoj bolnici i pokopan je na Mornaričkom groblju. Pradid Martin bio je ranjen u glavu i umro je drugi dan, 10. siječnja 1944. Uz njega su bili njegovi malodobni sinovi i supruga Foška. Na vozu su ga, u ljesu kojeg je izradio pokojni Bože Kolić Tominkin, odveli u Škitaču na groblje. Šajinski mrtvi nikad nisu imali pogreb. Mnogi su zakopani samo u lancunima jer nije bilo dovoljno dasaka, a nijedne snage za tolike ljesove. Od nas Jakovinovih, kako obitelj zovu preko imena, bez oca je ostalo osmoro djece. Istočili su nam vino i uništili sva poljoprivredna dobra. Uz Ćaku su tako najstarija djeca, na pragu djetinjstva, preuzele odgovornost na koju ih je natjerao nekad ipak, nepravedan život.

- U psihologiji postoji termin, dobro poznat primjerice dječi Vukovara ili ostalih mesta koja su doživjela traume koje graniče sa zdravim razumom, a zove se transgeneracijska trauma. Riječ je o šoku koji se genima prenosi na buduća potkoljenja. Nemoguće da je taj obrazac zaobišao Šajine. Svatko se s traumom nosi na svoj način. Nije moje, iako primjećujem da selo nije "neokrvnuto", da govorim o drugima. No, nisam sigurna koliko je to mlađima u selu danas važno. Odnosno, koliko su se stariji potrudili da im objasne kako bez žrtve pedeset nevinih, danas ne bi bilo ni nas. Ne znam znaju li da su Šajini, uz još dva europska sela, specifikum toga vremena. Možda obilježavanje 9.

januara povezuju s politiziranjem, pa su averzija i apatija zamjenile pijetet i angažman. Negdje se, očito, zakazalo.

- Već deset godina vodim program komemoracije i aktivno se angažiram u njegovo osmišljavanje. Moram priznati da više nisam sigurna je li to dobro ili loše za mene. Osobno sam vezana uz tragediju i njene posljedice su dio mog života. Subjektivna sam u organizaciji i realizaciji ideja. I to nije nužno dobro. Osim toga, svake godine se iznova "emocionalno potrošim" evocirajući ponovo osjećaje koje sam zaboravila da imam: ljubav, ponos, strah, tugu, bijes, nemoć, nepovjerenje... I iako sam na kraju dana, svakog 9. januara sretna jer je manifestacija protekla kako smo planirali, osjećam da smo u klopcu. Ne smije se komemoracija održavati komemoracije radi. Sedamdeseta obljetnica tragedije nam je možda šansa za iskorak. Upravo zato je važno da iza nje nešto ostane.

- Želim da Spomen soba, koja se planira urediti u prostoru bivše zubarške ambulante u sklopu Društvenog doma u Šajini, tzv. Centar za mir, bude mjesto u kojem će se apostrofirati: istina i žrtve. U suprotnom Centar gubi smisao. Zato mislim da s njim ne treba brzati. Čak i ako ne bude dovršen do 9. januara 2014. On mora biti polazišna točka za daljnja istraživanja, u potpunosti posvećen objektivnoj istini. Za to nam trebaju stručnjaci. Voljela bih da taj dan bude praznik mira i da svi gosti osjećaju da su došli na tlo oprosta i ljubavi. A to možemo samo velikim angažmanom i radom za kojeg je, uz naša tekuća zanimanja i privatne probleme, ostalo malo vremena. Također, iako se sa mnom mnogi ne slažu, držim da istina oslobađa, i kao što stoji u Bibliji, ona će jednog dana, sa mnom ili bez mene, "vrištati s krovova". Istina je da su okolnosti bile specifične i komplikirane, ali zar nisu u svakoj ratnoj strahoti?! Za svako zlo postoje odgovorni ili odgovoran. A koliko je istina stravična govori i činjenica da sam u deset godina uspjela sakupiti svega nekoliko sjećanja preživjelih, iako je njih još uvijek gotovo pedeset! Dogodila su se silovanja, klanja, palež i uništavanja o kojima nepovjerljivi mještani ne žele govoriti. A i ne vjeruju da se sjećanja prikupljaju u dobroj namjeri. Zato smatram da "smo u klopcu". Treba služiti ljudima, a ne obilježavanju. Nadam se da će stoga posebna mjesta na 70. obljetnici Šajinske strahote imati preživjeli svjedoči. Oni koji su nas odgojili.

## 70. OBLJETNICA ŠAJINSKE TRAGEDIJE (9.1.1944.-9.1.2014.): 1. dio knjige Davida M. Fištrovića „Barbarizam u barbanskim Šajinima“, 2007.god.

### STRADANJE SELA ŠAJINI

#### KOBNI KAR SA PROVIJANTOM

Osmi i deveti siječanj 1944. godine i noći između njih – bilo je to prokleto vrijeme za jug Istre. U Puli i pribrežnim selima Šajini i Bokordići, u ta dva dana i jednu noć, poginulo je više od sto ljudi. Tada je miran puk Puljštine zasut najprije bombama iz ruku fašista i nacista, a potom i bombama iz zrakoplova – saveznika. Srušeno je i izgorjelo više od sto kuća (u Puli i 20 povjesno – arhitektonski vrlo vrijednih zgrada) i gospodarskih objekata, pobijeno i opljačkano (samo u selima) više od 200 komada krupne i sitne stoke. Takav sudbinski udes u 48 sati zadesio je malo koga u II svjetskom ratu. Doda li se tome da su se horde na tlu (a ni saveznički piloti nisu previše birali ciljeve) ponašale zaista bestijalno, onda je jasno zašto se ti dani smatraju najcrnijima u novijoj povjesti Puljštine.



Novi spomenik u Šajinima

Posebno je potresan i svirep način na koji su naci-fašisti ubijali i palili ljude (pa i cijele obitelji) u kućama, stoku u stajama te pljačkali imovinu stanovnika u selu Šajini na Barbanštini, u siječnju 1944. godine, u noći 8. na 9. Zbog toga što je selo potpomagalo ustanike koji su istog dana presreljili i rekvirirali kola puna provijanata za jednu fašističku postaju – zapovjednici fašističke Crne legije iz Pule animirali su Nijemce i iste večeri 8. siječnja najprije opkolili selo, a zatim – na znak raketom – navalili na nj kao na najopasniji bunker na bojišnici. Pobijene su tada 54 osobe, zapaljeno više od 30 kuća ... Koristili su i topove: Topom su raznijela vrata kuće odbornika Matošića.

U znak odmazde i mržnje tada je u selo provalilo mnoštvo pripadnika Fašističke crne legije i 194. puka 71. pješačke divizije Wehrmacht-a. U trosatnom divljaju selo

su temeljito opljačkali, a potom zapalili pedesetak kuća. Tijekom te zločinačke akcije nacifašisti su u Šajinima ubili 54 civilne osobe, pretežno žene, djecu i starce. Na povratku u Pulu zapalili su 18 kuća i pobili 22 pučana sela Bokordići. Bez sumnje, bila je to najstrašnija noć u povijesti tih sela. Ovaj zločin počinili su njemačka divizija i pukovnik Kaspar Völcher posljednjeg dana svog boravka u Istri; dan potom divizija je napustila poluotok.

#### TRAGIČNA NOĆ

U tragičnoj noći, 8. na 9. siječnja 1944., rat je s obje noge zakucao na vrata južne Istre. Tijekom te noći Talijani iz Vodnjana i Njemci iz Pule zapalili su sela Šajini i Bokordići, pobili više od sto ljudi, a devetog prije podne one koji su uspjeli uteći i skloniti se u Pulu, bombardirali su saveznički zrakoplovi.

Selo Šajini se nalazi na sjeverozapadnoj strani općine Pula, udaljeno oko 10 km od Vodnjana. Od 100 stanovnika, koliko ih je to selo imalo početkom rata, tragične noći 9. siječnja 1944. fašisti su pobili i poklali oko 50-tero stanovnika.

Te tragične noći fašističke zvijeri iskalile su svoj bijes protiv golorukih ljudi, žena, djece i staraca. U pravom smislu riječi fašističke zvijeri su se prišljale poslije pola noći, opkolili svaku kuću, a selo opasali dvostrukim stražama. Porodice su zatečene u mirnom noćnom snu i tada su počeli strahovito klanje i ubijanje te paljevinu kuća, štala i druge imovine. Pošteldjeli nisu nikoga, koga god su stigli i uhvatili.

Ubijeni su ili zaklani očevi, djeca, majke, dječovi i bake. Slika je bila zaista više nego užasna. Selo je bilo preplavljen krvljem i užasima i krikovima žrtava fašističkog terora.

Poslije strašnog pokolja, fašističke zvijeri su za sobom sve palile i uništavale, tako da su u plamenu svojih domova izgorjeli Ivan Pekica, Ana Pekica, Mate Pekica i Pave Pekica. Ubijeni su Ive Pekica, Luca Pekica i Fuma Pekica. U ovoj obitelji su ostale tri udovice sa desetero malodobne djece bez ikoga i ikakvih sredstava za život. Među pogubljenima bili su i Miho Kolić, Anton Kolić, Marko Kolić, Martin Glavaš i sin mu Martin Glavaš, Karlo Glavaš i Božo Glavaš, Bruno Blarežina, Ivan Blarežina, Anton Bulić, iza kojeg je ostala udovica sa četvero djece, Jakov Pereša, Martin Pereša, Martin Pereša, Jakov Pereša, Pereša Jakov (i u ovoj obitelji su ostale udovice sa desetero djece).

U porodici Borula ubijen je Blaž i žena Fuma koji su iza sebe ostavili petero malodobne djece. O braći se morala brinuti i sama malodobna sestra Marija. Među stradalima se nalaze Miho Bužleta, Vazmoslav Brgić, Jakov Kolić (Tominkin), Jure Kolić, Mate Matošić, Kata Matošić, Foška Matošić, Bože Matošić, Mirko Bilić, Miho Bilić, Martin Kolić, Ivan Kolić i sin mu Ivan Kolić, te Pave



Kolić iza kojeg je ostala žena sa petero djece, Ivan Kolić ubijen je sa sa djecom Josipom Kolićem i Božom Kolićem.

Strašna zla počinio je te noći i fašistički kvisling Ive Kolić, zvani Ljuke, koji je predvodio fašiste u klanju. Taj domaći izdajnik je svojom rukom ubio svog rođaka Martina Kolića i njegovu ženu Mariju iza kojih je ostalo bez roditelja četvero malodobne djece, a među njima stara svega nekoliko mjeseci i ranjena mala Milena.

Nekoliko mjeseci iza tog pokolja pravda i narodna osuda zatekle su izdajnika i fašistu Ljuku.

U zaseoku Računići stradali su Frane Duplić, Martin Duplić, Anton Duplić, Božo Znidar, Josip Znidar i jedan njihov rođak.



## Popis stradalih prema knjizi SPOMENICI GOVORE, Pula, 2004., UABH Grada Pule, autora Abrama Maružina i Mihe Rojnića

### 1. BERGAN, ANĐELO;

Rođ. 1915. u Buzetu, a živio u Šajinima, Hrvat, rudar u Raši. Poginuo kao žrtva rata 9. siječnja 1944. u Šajinima, pokopan na mjesnom groblju u Škitači.

### 2. BILIĆ, MIHO; Mirko i Kata (Kontošić)

Rođen 1931. u Šajinima, učenik, Hrvat. Poginuo u Šajinima 9. siječnja 1944. kao žrtva fašističkog terora, pokopan na mjesnom groblju u Škitači.

### 3. BILIĆ, MIRKO; Miho

Rođen 1910. u Šajinima, Hrvat, rudar u Raši. Po kapitulaciji Italije 9. rujna 1943. opredjeljuje se za NOP i ostaje na terenu kao aktivist NOP-a. Poginuo je 9. siječnja 1944. u Šajinima, pokopan na mjesnom groblju u Škitači.

### 4. BLAREŽINA, BRUNO; Anton i Milka (Kleva)

Rođen 1925. u Šajinima, Hrvat, rudar u Raši. Poginuo je kao žrtva rata 9. siječnja 1944. u Šajinima, pokopan na mjesnom groblju u Škitači.

### 5. BLAREŽINA, IVAN; Jakov

Rođen 1874. u Šajinima, Hrvat, radnik. Poginuo kao žrtva rata 9. siječnja 1944. u Šajinima, pokopan na mjesnom groblju u Škitači.

### 6. BLAREŽINA, JAKOV; Ivan

Rođen 1904. u Šajinima, Hrvat, radnik. Poginuo kao žrtva rata 9. siječnja 1944. prilikom spaljivanja i masakra u Šajinima. Pokopan na mjesnom groblju u Škitači. Druge pojedinosti nisu poznate.

### 7. BORULA, BLAŽ; Božo i Jaga (Glavaš)

Rođ. 4.02.1895. u selu Šajini, zemljoradnik, Hrvat. Još 1942. povezuje se s naprednim aktivistima NOP zbog čega biva uhićen i zatvaran od talijanskih vlasti. Po izlasku iz zatvora postaje odbornik NOO u Šajinima i tu dužnost obavlja sve do 9. siječnja 1944. kada je ubijen. Pokopan na mjesnom groblju u Škitači.

### 8. BORULA, FUMA; Ivan i Marija (Žgomba)

Rođena 16.09.1904. u selu Šajini, Hrvatica, domaćica. Kao žena odbornika NOO bila je vrlo aktivna i odana NOP-u. Streljana 9. siječnja 1944. u Šajinima, pokopana na mjesnom groblju u Škitači.

### 9. BRGIĆ, VAZMOSLAV; Anton

Rođen 1880. u selu Šajini, Hrvat, zemljoradnik. Poginuo kao žrtva rata 9. siječnja 1944. u Šajinima, pokopan na mjesnom groblju u Škitači.

### 10. BULIĆ, ANTON; Grgo i Fuma (Kolić)

Rođen 17.07.1907. u selu Šajini, hrvat, zemljoradnik. Poginuo 9. siječnja 1944. prilikom spaljivanja Šajina, pokopan na mjesnom groblju u Škitači.

### 11. BUŽLETA, MIHO; Josip

Rođen 1894. u selu Glavani, Hrvat, zemljoradnik. Poginuo 9. siječnja 1944. prilikom spaljivanja i masakra u Šajinima, pokopan na mjesnom groblju u Škitači.

### 12. DUPLIĆ, ANTON; Ivan i Foška (Kolić)

Rođen 18.09.1926. u selu Šajini, Hrvat, rudar u Raši. Poginuo 9. siječnja 1944. prilikom spaljivanja i masakra u Šajinima. Pokopan na mjesnom groblju u Škitači.

### 13. DUPLIĆ, FRANC; Ivan i Foška (Buršić)

Rođen 1873. u selu Šajini, hrvat, zemljoradnik. Poginuo 9. siječnja 1944. prilikom spaljivanja i masakra u Šajinima, pokopan na mjesnom groblju u Škitači.

### 14. DUPLIĆ, MARTIN; Frane i Marija (Matijaš)

Rođen 22.11.1917. u selu Šajini, Hrvat, rudar u Raši. Poginuo kao žrtva rata 9. siječnja 1944. prilikom spaljivanja i masakra u Šajinima. Pokopan na mjesnom groblju u Škitači.

### 15. GLAVAŠ, BOŽO; Drago i Foška (Kolić)

Rođen 1924. u selu Šajini, Hrvat, zemljoradnik. Poginuo kao žrtva rata 9. siječnja 1944. prilikom spaljivanja Šajina. Pokopan na mjesnom groblju u Škitači.

### 16. GLAVAŠ, DRAGO; Miho

Rođen 1877. u Šajinima, zemljoradnik, Hrvat. Poginuo kao žrtva rata 9. siječnja 1944. prilikom spaljivanja. Pokopan na mjesnom groblju u Škitači.

### 17. GLAVAŠ, MARTIN; Mate

Rođen 1895. u Šajinima, Hrvat, zemljoradnik. Poginuo kao žrtva rata 9. siječnja 1944. prilikom spaljivanja i masakra u Šajinima. Pokopan na mjesnom groblju u Škitači.

### 18. GLAVAŠ, MARTIN; Martin i Fuma (Ukota)

Rođen 1924. u selu Šajini, Hrvat, zemljoradnik. Poginuo kao žrtva rata 9. siječnja 1944. prilikom spaljivanja i masakra u Šajinima. Pokopan na mjesnom groblju u Škitači.

### 19. KOLIĆ, ANTON; Miho i Ana (Pekica)



Rođen 1909. u selu Šajini, Hrvat, zemljoradnik. Poginuo kao žrtva rata 9. siječnja 1944. prilikom spaljivanja sela Šajini. Pokopan na groblju u Škitači.

20. KOLIĆ, IVAN; Ivan

Rođen 1876. u selu Šajini, Hrvat, zemljoradnik. Poginuo kao žrtva rata 9. siječnja 1944. prilikom spaljivanja i masakra u Šajinima. Pokopan na mjesnom groblju u Škitači.

21. KOLIĆ, IVAN; Ivan i Foška (Kožljan)

Rođen 1922. u selu Šajini, Hrvat, radnik. Poginuo kao žrtva rata 9. siječnja 1944. prilikom spaljivanja Šajina, pokopan na groblju u Škitači.

22. KOLIĆ, IVAN; Martin i Ana (Pekica)

Rođen 1899. u selu Šajini, Hrvat, zemljoradnik. Poginuo kao žrtva rata 9. siječnja 1944. kada su fašisti spali Šajine. Pokopan na groblju u Škitači.

23. KOLIĆ, JAKOV; Miho i Marija (Ban)

Rođen 1921. u selu Šajini, Hrvat, rudar u Raši. Poginuo kao žrtva rata 9. siječnja 1944. kada su nacisti spalili Šajine. Pokopan na mjesnom groblju u Škitači.

24. KOLIĆ, JOSIP; Ivan i Foška (Racan)

Rođen 1931. u selu Šajini, Hrvat, učenik. Poginuo kao žrtva rata 9. siječnja 1944. prilikom spaljivanja Šajina. Pokopan na mjesnom groblju u Škitači.

25. KOLIĆ, JURE; Jure i Ivanka (Brgić)

Rođen 1924. u selu Šajini, Hrvat, zemljoradnik. Poginuo kao žrtva rata 9. siječnja 1944. prilikom spaljivanja i masakra u Šajinima. Pokopan na mjesnom groblju u Škitači.

26. KOLIĆ, MARIJA; Miho i Marija (Ban)

Rođena 1910. u selu Šajini, Hrvatica, domaćica. Poginula kao žrtva rata 9. siječnja 1944. kada su fašisti spalili Šajine. Pokopana na mjesnom groblju u Škitači.

27. KOLIĆ, MARKO; Miho i Ana (Pekica)

Rođen 1923. u selu Šajini, Hrvat, rudar u Raši. Poginuo kao žrtva rata 9.01.1944. prilikom spaljivanja Šajina od nacifašista, pokopan na groblju u Škitači.

28. KOLIĆ, MARTIN; Anton

Rođen 1861. u selu Šajini, Hrvat, zemljoradnik. Poginuo kao žrtva rata 9. siječnja 1944. u spaljivanju Šajina, pokopan na groblju u Škitači.

29. KOLIĆ, MARTIN; Mate i Luca (Marčeta)

Rođen 1910. u selu Šajini, Hrvat, rudar u Raši. Poginuo kao žrtva rata 9. siječnja 1944 prilikom spaljivanja sela Šajini, pokopan na mjesnom groblju u Škitači.

30. KOLIĆ, MIHO; Miho i Ana (Pekica)

Rođen 1906. u Šajinima, Hrvat, zemljoradnik. Poginuo kao žrtva rata 9. siječnja 1944 prilikom spaljivanja sela Šajini, pokopan na mjesnom groblju u Škitači.

31. KOLIĆ, PAVE; Pave i Milka (Lenić)

Rođen 1903. u Šajinima, Hrvat, rudar u Raši. Poginuo kao žrtva rata 9. siječnja 1944 prilikom spaljivanja sela Šajini, pokopan na mjesnom groblju u Škitači.

32. KOLIĆ, ROŽA; Ivan i Foška (Racan)

Rođena 1935. u Šajinima, Hrvatica, učenica. Poginula kao žrtva rata. siječnja 1944. prilikom spaljivanja Šajina. Pokopana na mjesnom groblju u Škitači.

33. MATOŠIĆ, BOŽO; Božo i Foška (Kolić)

Rođen 1898. u selu Pajkovići, Hrvat, zemljoradnik. Poginuo kao žrtva rata 9. siječnja 1944. u spaljivanju Šajina, pokopan na groblju u Škitači.

34. MATOŠIĆ, FOŠKA; Martin i Fuma (Pereša)

Rođena 1870. u Šajinima, Hrvatica, domaćica. Poginula kao žrtva rata 9. siječnja 1944. u spaljivanju Šajina, pokopana na groblju u Škitači.

35. MATOŠIĆ, KATA; Ivan i Ivanka (Kršulj)

Rođena 1917. u selu Škitača, Hrvatica, domaćica. Poginula kao žrtva rata 9. siječnja 1944. u spaljivanju Šajina, pokopana na groblju u Škitači.

36. MATOŠIĆ, MATE; Božo i Foška (Kolić)

Rođen 15.11.1906. u selu Šajini, Hrvat, zemljoradnik. Poginuo kao žrtva rata 9. siječnja 1944. u spaljivanju Šajina, pokopan na groblju u Škitači.

37. PEKICA, ANA

Rođena 1882. u selu Želiski, Hrvatica, domaćica. Poginula kao žrtva rata 9. siječnja 1944. u fašističkom spaljivanju Šajina, pokopana na groblju u Škitači.

38. PEKICA, FUMICA; Ivan i Ana (Kolić)

Rođena 1922. u selu Šajini, Hrvatica, domaćica. Poginula kao žrtva rata 9. siječnja 1944. u fašističkom spaljivanju Šajina, pokopana na groblju u Škitači.

39. PEKICA, IVAN; Ivan i Luca (Kolić)

Rođen 1902. u selu Šajini, Hrvat, rudar u Raši. Poginuo kao žrtva rata 9. siječnja 1944. u fašističkom spaljivanju Šajina, pokopan na groblju u Škitači.

40. PEKICA, IVAN; Pave

Rođen 1866. u selu Šajini, Hrvat, zemljoradnik. Poginuo kao žrtva rata 9. siječnja 1944. u fašističkom spaljivanju Šajina, pokopan na groblju u Škitači.

41. PEKICA, LUCA; Ivan i Ana (Kolić)

Rođena 1900. u Šajinima, Hrvatica, domaćica. Poginula kao žrtva rata 9. siječnja 1944. u fašističkom spaljivanju Šajina, pokopana na groblju u Škitači.

42. PEKICA, MATE; Ivan i Ana (Kolić)

Rođen 1910. u Šajinima, Hrvat, zemljoradnik. Poginuo kao žrtva rata 9. siječnja 1944. u fašističkom spaljivanju Šajina, pokopan na groblju u Škitači.

43. PEKICA, PAVE; Ivan i Ana (Kolić)

Rođen 1913. u selu Šajini, Hrvat, rudar u Raši. Poginuo kao žrtva rata 9. siječnja 1944. u fašističkom spaljivanju Šajina, pokopan na groblju u Škitači.

44. PEREŠA, JAKOV; Ivan i Roža (Rajko)

Rođen 1927. u selu Šajini, Hrvat, učenik. Poginuo kao žrtva rata 9. siječnja 1944. u fašističkom spaljivanju Šajina, pokopan na groblju u Škitači.

45. PEREŠA, JAKOV; Martin i Marija (Batel)

Rođen 24.07.1924. u Šajinima, Hrvat, rudar u Raši. Poginuo kao žrtva rata 9. siječnja 1944. u fašističkom spaljivanju Šajina, pokopan na groblju u Škitači.

46. PEREŠA, MARTIN; Ivan i Roža (Glavaš)

Rođen 1908. u selu Šajini, Hrvat, rudar u Raši. Poginuo kao žrtva rata 9. siječnja 1944. u fašističkom spaljivanju Šajina, pokopan na groblju u Škitači.

47. ŽNJDAR, BOŽO; Božo i Marija (Mušković)

Rođen 1920. u Šajinima, Hrvat, rudar u Raši. Poginuo kao žrtva rata 9. siječnja 1944. u fašističkom spaljivanju Šajina, pokopan na groblju u Škitači.

48. ŽNJDAR, JOSIP; Božo i Marija (Mušković)

Rođen 1924. u selu Šajini, Hrvat, rudar u Raši. Poginuo kao žrtva rata 9. siječnja 1944. u fašističkom spaljivanju Šajina, pokopan na groblju u Škitači.

Osmoga siječnja 1944. noću u 23 sata njemački vojni-



ci provalili su u selo i počeli su ubijati sve na koje su naišli. Izvlačili su ljude iz kreveta i ubijali ih na pragu njihovih kuća, ubijali su žene, muškarce, starce i djecu. Spaljivali su ljude zajedno s njihovim kućama. Tako su Ivana Blažinu živog spalili, kod Pave Pekice spalili su zajedno s kućom cijelu obitelj, osim dviju kćeri koje su uspjele pobjeći. Matu Kolića od 14 godina i devetgodišnju Rožu zvјerski su ubili zajedno s ocem. Fumi Boruli bacili su bombu u prsa i tako je ubili, a četvero njezine djece ranili. Mariji Kolić uzeli su dijete iz naručja i bacili ga u oganj, a zatim i nju ubili (nap.ured.: Prema sjećanju pokojne Milice Kolić iz Šajini, dijete Marije Kolić, osmomjesečna Milena nije bila bačena u oganj, nego se nalazila u majčinom naručju u trenutku kad su je ubili. I ona je bila ranjena, ali je preživjela.) Nacifašisti su toga dana zapalili selo i ubili ili žive spalili 49 ljudi.

#### Napomena urednika Denisa Kontošića:

Popisi D. M. Fištrovića, popis A. Maružina - M. Rojnića i popis na spomeniku u Šajinima se donekle razlikuju u imenima žrtava, te po ukupnom broju. Razlika je očito ovisna o izvoru, a ostaje za neka buduća proučavanja utvrditi pravo stanje.

U Šajinima postoje stari i novi spomenik palim borcima i žrtvama fašističkog terora u periodu 1941.-1945. god. Na obadva spomenika su ista imena; palih boraca ima 13, a žrtava fašističkog terora 56 (49 stradalih 1944. i 7 stradalih 1945.). Sveukupno 69 stradalnika.

Prezime	Broj oso-ba - popis Fištrović	Broj osoba - popis Maružin - Rojnić	Na spomeniku u Šajinima
BERGAN	-	1	1
BILIĆ	2	2	2
BLAREŽINA	2	2	3
BORULA	2	2	2
BRGIĆ	1	1	1
BULIĆ	1	1	1
BUŽLETA	1	1	1
DUPLIĆ	3	3	3
GLAVAŠ	4	4	4
KOLIĆ	14	14	14
MATOŠIĆ	4	4	4
PEKICA	7	7	7
PEREŠA	5	3	4
ZNIDAR	3	-	-
ŽNJIDAR	-	2	1
ŽNJIDARIĆ	-	-	1
<b>Ukupno</b>	<b>49</b>	<b>48</b>	<b>49</b>

## PREŽIVJELI SVJEDOCI ŠAJINSKE TRAGEDIJE 1944. GODINE

- |                                    |                                       |                                   |
|------------------------------------|---------------------------------------|-----------------------------------|
| 1. MARIJO PEREŠA                   | 19. VINKO KOLIĆ                       | 36. FUMA KOLIĆ                    |
| 2. MARTIN PEREŠA                   | 20. JANKO KOLIĆ                       | 37. MARIJA SIFARI, rođ. BRGIĆ     |
| 3. MIHO (KARLO) PEREŠA             | 21. GVIDO KOLIĆ                       | 38. ĐORDANO PEREŠA                |
| 4. MARIJA PEREŠA                   | 22. DAVID KOLIĆ                       | 39. TONE BLAREŽINA                |
| 5. LJUBA KOLIĆ, rođ. GLAVAŠ        | 23. BRUNO KOLIĆ                       | 40. DRAGAN JURESA KOLIĆ           |
| 6. MILAN KOLIĆ                     | 24. MARIJA CETINA, rođ. KOLIĆ         | 41. LIDIJA PEKICA                 |
| 7. IVAN BULIĆ                      | 25. ASUNTA BASTIJANIĆ, rođ. BLAREŽINA | 42. MARIJA ŠUGAR, rođ. KOLIĆ      |
| 8. MARIJA RAJKO, rođ. BULIĆ        | 26. MARIJO PEKICA                     | 43. STANICA MUŠKOVIĆ, rođ. BORULA |
| 9. MILAN KOLIĆ                     | 27. ĆIRIL PEKICA                      | 44. MARIJA KLEVA, rođ. KOLIĆ      |
| 10. BAŽILIVO KOLIĆ                 | 28. IVE PEKICA                        | 45. MARIJA PILJAN, rođ. BRGIĆ     |
| 11. MILENA MATOŠEVIC, rođ. KOLIĆ   | 29. MARKO PEKICA                      | 46. FOŠKA PILJAN, rođ. RAJKO      |
| 12. ĐINO MATOŠIĆ                   | 30. MARIJO BORULA                     | 47. MILAN RAJKO                   |
| 13. KATA MATOŠIĆ, rođ. KOLIĆ       | 31. LIVIJA BRGIĆ, rođ. KOLIĆ          | 48. MARIJA CETINA, rođ. CELIJA    |
| 14. LIBERO KOLIĆ                   | 32. MARIJA CETINA, rođ. ŽNJIDAR       | 49. DANICA BILIĆ, rođ. BULIĆ      |
| 15. MILICA KOLIĆ                   | 33. KARLO BLAREŽINA                   | 50. MARIJA MUŠKOVIĆ, rođ. BORULA  |
| 16. MARIJA KOLIĆ                   | 34. MARIJA ŠUGAR, rođ. KOLIĆ          |                                   |
| 17. MARIJA BORULA, rođ. KOLIĆ      | 35. MARIJA MILOVAN, rođ. KOLIĆ        |                                   |
| 18. MARIJA KOLIĆ, rođ. DELLAGIUSTA |                                       |                                   |

## 70. OBLJETNICA ŠAJINSKE TRAGEDIJE (9.1.1944.-9.1.2014.): Iz Glasa Istre, oko 1967. god., Ive Rudan

### OTAC BEZ OČINSTVA

**Dva je sata trajao pokolj u Šajinima. Poslije toga krvnici su se povukli. Sa sobom su ponijeli sve što se moglo. Gotovo sve kuće bile su do temelja opljačkane, a ono što nisu mogli odnijeti, to su zlikovci uništili. Mnoge kobne, na primjer, plivale su u vinu, a u stajama se mrtvo protezalo blago.**

Bilo je vrijeme oglašavanja prvih pijetlova kad su krvavi tuđinski vojnici nestali u daljini. Ali toga jutra u Šajinima se nije oglasio nijedan pijevac. Do zore je bilo još dosta, ali mjesecina je obasjavala i otkrivala žalost. Bila je to ona sipka pepeljasta januarska mjesecina ispod koje najžešće niče mraz. Po dvorištima crnili su se u krvi i sjene mrtvaci, a kuća padali krovovi i nagorjeli podovi. Iz po koje staje dopro bi, a zatim brzo u noći nestao, mukli muk preplašenog juneta. Neko jadno kuće tužno je zavijalo na raspuću pred crkvicom. U daljini noću su tišinu remetili glavanski psi. Bili su silno uzinemireni i preplašeni pucnjavom.

Noć užasa bila je duža od vječnosti. Nitko više u Šajinima nije sklopio oka. Širili su se jecaji, povremeni jauci i zapomaganja. Žene su,jadne, izvan sebe oblijetale dvorištima dozivajući svoga Tonu, Mihu, Ivu... Ali iz tišine odgovora nije bilo. I kad bi u tom trku negdje zapele za mrtvaca i strovalile se preko njega odjeknuo bi jecaj bolniji i oštriji od reza noža.

Jutro je pokazalo stvarnu sliku strahote. Šesnaest kuća zjapilo je u zgarištu, a iz 12 štala nije dopirao život. Bile su spaljene i porušene, a iz gomile ruševina i žeravice, sakrivenе u pepelu, širio se miris izgorenog mesa i paljevine. Sakupljači su našli četrdesetak leševa svojih ukućana, rođaka, prijatelja, susjeda ... Od drugih su ostali samo neznatni ostaci.

- I sad si zamislite život u selu – govori Anton Matošić. Antonščak je mjesec, srid zime, hiže prazne i porušene, a žene i dica goli i bosi.

Anton Matošić nije bio otac, ali njegovo srce je očinski proplakalo. Bio je jedini sposobniji muškarac za privređivanje u selu. I ono što je imao, stavio je na trpezu.

- To ča imamo čemo diliti kako brati i sestre. Tu nećemo svojatatiti da je ovo moje, a ono tvoje. To ča je – skupno je.

Tako je govorio proleter, emigrant, revolucionar, stari komunist i otac bez očinstva Anton Matošić.

- Za namon hote i ne plačite. Ja san ništo spravija za črne dane.

I na veliko iznenađenje žena, Anton Matošić je otkrio

nepoznata skladišta krumpira, žita i drugih proizvoda.

- Ja san dosta bija po svitu i svakega vraga vidija. Vidija san da se, pokle raštralamenta, velika vojska protivna i da more svakega slabega biti. Zato san dio svoje ljetine spravija u bunkere. I bijata ura da san! Imo san vani dosta kumpira i druge intrade. To smo dilili i nikako smo preklampali.

Barba Matošić, kome su danas 64 godine, postao je otac šajinskoj siročadi. Ne samo da se brinuo za osiguranje prehrane, već krenuo u akciju i za nabavu odjeće, a kasnije je organizirao i nastavu.

- Da nije bilo barba Tone ne znan kako bimo bili pasali – sjeća se danas Đino Matošić, službenik u »Uljaniku«. Ja san usta i prez oca i matere i svih svojih, a on me je uzeja h sebi, zgojija i školova.

- Šajinska siročad ne more, ne smi, ni neće nikada zabiti ono ča je za njih načinija Tone Matošić. On se je brinuja za hranu, obuću, za sidvu u proliču i sve ča je rabilo – ističe Sip Juresa.

Kad je tribalo formirati narodnooslobodilački odbor u selu, Šajini su jednoglasno za »odbora« izabrali Antona Matošića. Svojim radom pokazao je da je to zaslužio.

- O njemu bi tribalo puno tega napisati. Godine 1926. otišao je u Francusku i tamo usta do 1934. lita. Tega lita je primljen u Komunističku partiju Francuske. Bija je odličan radnik, miner i kavadur. Hodija je i u Barcelonu, u Španjolsku, i tamo dela za oslobodilački republikanski pokret. Za vrime rata bija nan je utac, a pokle oslobođenja dobrovoljno je 1947. i 1948. hodija kopati krbun u Rašu. Tamo je usta već puti zakrgan i nikoliko puti su ga deboto mrtvega peljali iz kave u špital. Sve ča je ima, je da za narod i našu borbu, a kad već nič ni ima, da je svoje zdravlje. A danas, da nima potporu iz Francuske i niku malu našu socijalnu pomoć, ne bi ima ni za sol. Je to pošteno? A drugi ki nisu dali ni treti parat od barba Tone za našu današnjicu, ma finta i oni ki nisu bili dugo na našoj strani, imaju pinžijon. I to još kakav!

- Ne jadite se, sve će biti u redu. Kad ja mučin, mučite i vi – smiruje Anton Matošić svoje susjede kojima očito nije pravo što je njihov »otac« bez penzije, a bolestan i nemoćan.

- Vi samo mučite, a drugi neka trgaju ... nastavljaju susjedi sa svojom tezom.

Ive Rudan



Sa komemoracije u Šajinima



## 70. OBLJETNICA ŠAJINSKE TRAGEDIJE (9.1.1944.-9.1.2014.): Kratak izvod do šajinskog stradanja iz knjige „Spomenici govore“ (Abram Maružin, Miho Rojnić, Pula 2004.), Herman Buršić

### Kratak pregled razvitka NOP-a na Puljštini

Napadom na Poljsku 1. rujna 1939. god. Hitlerova Njemačka započela je u Europi II. svjetski rat. Italija, kao dio Osvoline Rim-Berlin-Tokio, privremeno se drži po strani, ali se spremila za ulazak u rat. Šestoga travnja Njemačka i fašistička Italija napale su Jugoslaviju i u nekoliko dana okupirale je u suradnji s drugim agresorima.

Istra je od 1920. g. sastavni dio Kraljevine Italije i dijeli njezinu sudbinu. Fašistička Italija nije imala povjerenja u domaći istarski živalj. Uoči napada na Jugoslaviju, po uputama Buffarini-Guad i podskretara u talijanskom ministarstvu unutrašnjih poslova od 16. kolovoza 1940., odstranjeni su svi istarski vojnici slavenskog porijekla s talijansko-jugoslavenske granice. Uz to vlast je internirala iz političkih razloga, bez obzira na godišta, oko 5.000 Istrana koje je poslala u specijalne radne bataljone, mahom dislocirane u južnoj Italiji...

...Kako je većina istarskih mladića bila mobilizirana u regularnu talijansku vojsku, NOP (Narodnooslobodilački pokret) se u Istri, pa tako i na pulskom području morao oslanjati na starije ljudi ili na mlađa godišta, odnosno na mladiće-antifašiste, koji su poslani kući iz vojske da bi kopali ugljen u raškom bazenu, toliko potreban za osvajačku ratnu mašineriju...

...Policija je budno pratila djelovanje prvih političkih radnika, nastojeći prodrijeti u organizacije i otkriti ih. Fašistička policija OVRA već je 1941. god. otkrila na pulskome području u Prodolu organizaciju koju je tijekom ljeta formirao Oskar Kovačić, član CK KP Slovenije. Mnogi su članovi pali u zatvor u Trstu i na pulskom području (Vazmoslav Zenzerović-Šijor, Karlo Deprato, Lojzo Vitasović). Osuđeni su na 163 godine zatvora...

...U proljeće 1943. god. na Puljštini djeluje 17 narodnooslobodilačkih odreda koji u to vrijeme nisu

organzi vlasti, jer će to postati tek kasnije u procesu oslobođilačke borbe. Jedan od glavnih zadataka NOO, nastalih iz simpatizerskih grupa ili političkih aktivista, bio je skupljanje hrane, lijekova, oružja, novaca za NOP i slanje dobrovoljaca u partizanske formacije...

...Na razvitak NOP-a djelovala su i dva krupna događaja: iskrcavanje saveznika na Siciliji 10. srpnja 1943. i pad Mussolinija 25. srpnja 1943. Nakon kapitulacije Italije 8. rujna 1943. god. cijela se Istra digla na noge, zgrabilo oružje, razoružala talijansku vojsku, karabinjere, finance. Srušen je fašistički aparat vlasti, uspostavljena je narodna vlast...

...Njemačka vojska zauzela je Pulu 12. rujna 1943. god. u 2 sata noću. Samo dva dana kasnije izbila je pobuna u pulskom zatvoru. Sami zatvorenici srušili su vrata, barijere i izišli na slobodu. U pokušaju bijega, mnogi su palili pod mećima njemačke vojske koja je na poziv talijanskih stražara hitala da sprječi bijeg...

...U Pazinu je Okružni NOO za Istru donio 13. rujna 1943. povijesnu odluku o odcjepljenju Istre od Italije i o njezinom sjedinjenju s maticom zemljom. Odluku je pot-

vrdo ZAVNOH 20.IX., a Pokrajinski NOO za Istru osnažio 25. i 26.IX. u Pazinu i definitivno AVNOJ 30.XI.1943. Njemačka listopadska ofenziva nazvana Wolkenbruch (prolom oblaka) ili Romelova ofenziva s više od 50.000 vojnika razbila je mladu i neiskusnu partizansku vojsku, počinila mnoga zlodjela, zavila u crno mnoge majke i sestre, spalila bezbroj kuća...

...Nakon ofenzive, NOP se obnavlja pod neposrednim rukovodstvom KPH. Niču nove čete Operativnog štaba za Istru, formiraju se novi NOO-i, nove organizacije NOP-a, stare se organizacije obnavljaju također. Na pulskom području formirane su u studenom 1943. godine 5. barbarska četa kod Sv.Pavla i 12. pulsko-krnička u selu Pavčini. Vlast okupatora uspostavljena je jedino u gradovima i u nekim selima gdje su postavljeni garnizoni fašista ili karabinjera u službi Nijemaca...

...Bez obzira na žrtve, narod je svakim danom postajao svjesniji političke situacije, znao je da je NOP u savezu sa svjetskim silama, vidio je da je pravda na strani NOP-a, pa se svakog dana širio krug pristaša i članova NOP-a...

Herman Buršić



Crkva Sv. Petra, Šajini



**70. OBLJETNICA ŠAJINSKE TRAGEDIJE (9.1.1944.-9.1.2014.): IV. dio knjige Davida M. Fištrovića „Barbarizam u barbanskim Šajinima“, 2007.god.; POSVETE u stihu i prozi: MIRKO PEKICA (1943.-1989.)**

## MIRKO PEKICA

Rodio se u Šajinima 1943. godine. Srednju školu je završio u Puli, a Filozofski fakultet u Zagrebu. Diplomirao je jugoslovenske jezike i književnosti. Radove je objavljivao u Kolu, Republici, Telegramu, Studentskom listu, Poeziji, Našim dani, I. i II. mitingu poezije mlađih pjesnika Jugoslavije. Bavio se interpretacijom poetskih dijela. Bio je jedan od urednika za poeziju časopisa Poezija. Godine 1970. objavio je zbirku pjesama „Tišina postojanja“. Živio je i radio u Zagrebu. Preminuo je 19. ožujka 1989. godine.

### ČRNI FACOLI Posvećeno Šajinima

#### UDOVICE

1.

Već dvajset i toliko lit za vajka črne  
facole nose.

One još nisu z ninin duge podmirile,  
z sobon nose dvajset i nikoliko lit  
po cile dane tuge,  
ka njin kroz mozak pasiva  
i nosi uspomene kako život duge.

2.

Za nas ne more biti huje,  
nan su uzeli ljubav, sriču i život,  
a mi nikad nismo stile tuje.  
Črnina;  
to je sva naša dota,  
a molitve su naši dani.  
Za pokojne se moliti ni sramota,  
oni su dimboko u naša srca zakopani,  
njihov prah je naša  
nutrina.

3.

Z cilin danon na dlanu,  
kad se sunce kala priko mora,  
one se vraćaju trudne iz polja.

Zmučene od teškega dela  
i pune brig,  
peno čekaju da pojdu spati  
da njin se ča lipega sanjiva  
priz intrig;  
da baren u snu budu z pokojnima.

U snu one š njima govore:  
tuže njin se i jade kako nikada  
kakove hi brige more i sada.  
Kad ujutru ustanu same  
i čeka hi život rame uz rame,  
stile bi da se z nkin tuku  
da niki plati tu muku.

#### STARICE I SUNCE

Kad udru tepli dani  
i kad zemlja popuška od suše  
njih više ni vani,  
one hlad išču nidi poli hiže.

U čakulah njin misli daleko gredu,  
sve dokle njin pamet dosiže.  
One kuntento pomalo predu  
i zovu još kakovu poznanicu bliže.

Pomalo nestane hлада.  
One se stišću sve bliže zidu  
i kad njin sunce u oči pada  
dižu se i kunu ga za neviru.

Pak pomalo u strahu ustaju  
i gredu pod krov iskati san,  
aš drudi mira nimaju  
po cili litnji dan.

#### DVORINA

U dvorini hi sedan leži  
i niš se ne čuje,  
samo mir.

U dvorini nan se je razdvojija put,  
u njoj se niš ne čuje,  
samo mati tamo gre  
u črnini do zemlje.

I kad van zajde  
ni hod ni dah njoj se ne čuje,  
na njoj se sve vidi,  
ona niš ne krije  
pokle očenaša i zdrave  
marije.

I nideri ninega,  
samo njoje srce puno jada,  
puno tuge pomalo u dvorini  
nestaje.





IZO d.o.o.



Autoservis Filipović



ABS d.o.o.



Ekološka LED rasvjeta - 25 W



Obrt Auto Baggio i Barbancommerce d.o.o.



Priprema asfaltiranja u 1. fazi - Istok





 **UVESCO**  
ZAVRŠNI RADOVI U GRADITELJSTVU

**UVESCO d.o.o. Barban 81, 52207 Barban**

T. / F. 052 567 399, Gsm. 098 173 6060  
E-mail: [info@uvesco.hr](mailto:info@uvesco.hr) [www.uvesco.hr](http://www.uvesco.hr)





**BARBANSKE STIPENDISTICE: DARIL BROSKVAR, 20 godina, iz Barbana, studentica studija International business, odnosno Međunarodno poslovanje na engleskom jeziku na Ekonomskom fakultetu u Rijeci**

## NAŠI PROFESORI POTIČU PODUZETNIŠTVO

Dvadesetogodišnja Daril Broskvar iz Barbana već je godinu dana stipendistica Općine Barban, a kao svoje životno usmjerenje, barem sada, odabrala je studij International business, odnosno Međunarodno poslovanje na engleskom jeziku u Rijeci na Ekonomskom fakultetu.

- Za taj sam se studij odlučila prvenstveno zato što me zanimaju jezici, između kojih sam se s engleskim jezikom najviše susretala u životu te sam zato htjela da bude dio onoga što će i studirati. Zato mi je međunarodno poslovanje zvučalo još i primamljivije iz razloga što će moje studiranje tog ekonomskog područja, koje mi je inače zanimljivo, biti još i na engleskom jeziku, kaže nam Daril.

Dodaje da se nije jednostavno odlučila za taj studij, ali da je danas svojom odlukom itekako zadovoljna te da se u budućnosti vidi kao poslovna žena koja radi na određenim međunarodnim projektima i idejama



koje će pridonositi tvrtci u kojoj će nakon studiranja biti zaposlena te ujedno i poboljšanju ekonomije općenito u cijeloj državi.

- Ono što je potrebno u ovom trenutku, to su mladi sposobni i inovativni ljudi kao pokretači i unaprjeđivači. S obzirom da se na fakultetu svakodnevno susrećem s time da se profesori trude nadahnuti studente na inovativno razmišljanje te poticati poduzetničke vještine u nama, možda se u budućnosti, nakon stjecanja određenog poslovnog iskustva, poželim okušati u tome da se sama bavim nečim korisnim, što će ujedno donositi i neki profit. Na fakultetu se općenito susrećem sa svakakvim intelektualnim izazovima koje mi donosi studiranje kao takvo; od raznih seminara, rasprava te mnogih istraživanja vezano uz područje ekonomije za koje sam se opredijelila te isto tako mnoge aktivnosti koje nisu obvezne, ali su povezane sa fakultetom i njegovim stalnim unaprjeđenjem, priča nam ova dvadesetogodišnjakinja.

Svoje slobodno vrijeme koristi

## NAŠE BEBE: NOVOROĐENA DJECA – završetak 2012. i 2013. god.

2011. – broj rođenih: 32

2012. – broj rođenih: 21

2013. – broj rođenih do danas: 16

### Završetak 2012. god.

19. JAKOV ŽVAB, sin Kristine i Eugena, rođ. 30.11.2012. god iz Šajini
20. LORIN BLAŽINA, kći Danijele i Bruna, rođ. 05.12.2012.god, iz Barbana
21. MIRKO MIRKOVIĆ, sin Gordane i Lučana, rođ. 26.12.2012.god. iz Puntere

### 2013. god. do danas

1. BLANKA GRGOROVIĆ, kći Paole i Sebastijana, rođ. 03.02.2013.god. iz Petehi
2. STEFANI POPOVIĆ, kći Mladenke i Dragana, rođ. 21.02.2013.god. iz Mavrići
3. IVONA DUJAK, kći Tine i Maria, rođ.23.02.2013. god. iz Barbana
4. NOA BRGIĆ, kći Dajane i Ivana, rođ.19.03.2013.god. iz Manjadvorci

5. MATIJA MEDANČIĆ, sin Ivane i Tomice, rođ.03.04.2013.god. iz Sutivanca

6. NIKOL OJUROVIĆ, kći Jasne i Roberta, rođ.30.04.2013.god. iz Grandić

7. MIA ROCE, kći Željke i Edvarda, rođ.06.06.2013. god. iz Sutivanca

8. TONI ZUSTOVIĆ, sin Petre i Danijela, rođ.14.06.2013.god. iz Barbana

9. LARI ROJNIC, sin Julijane i Marčela, rođ.18.06.2013. god. iz Grabri

10. SARA PETRIĆ, kći Kristine i Vilka, rođ.30.06.2013. god. iz Glavani

11. MATE RUBA, sin Ivane i Franka, rođ.06.07.2013. god. iz Hrboki

12. FILIP KOLIĆ, sin Marine i Vilsona, rođ.08.08.2013. god. iz Šajini

13. AMBER ROCE, kći Kristine i Zlatka, rođ.05.09.2013. god. iz Sutivanca

14. ARIAN BRGIĆ, sin Sanje i Darka, rođ. 17.09.2013. god. iz Šajini

15. ANGELINA KOLIĆ, kći Barbare i Deana, rođ.01.10.2013.god. iz Škitače

16. MORIS DOBLANOVIĆ, sin Luise i Jordana, rođ. 05.10.2013.god. iz Šajini



prije svega za fizičke aktivnosti. Voli se baviti sportom, kaže, radi održavanja linije i zdravlja.

- Smatram da treba biti fizički aktivan s obzirom da je učenje veoma pasivno te je uz to preporučeno bavljenje sportom, mišljenja je Daril.

Nakon fakulteta, voljela bi živjeti u svome rodnom mjestu, odnosno Barbanu, zato jer je uz svoje rodno mjesto veoma emotivno vezana te ju uz njega vežu mnoge lijepе

uspomene iz djetinjstva.

- Imam drage prijatelje i prijateljice zbog kojih je uvijek lijepo biti doma i družiti se čak i sada kad su nas fakultetske obveze i različita mjeseca studiranja malo razdvojila. U Rijeci, gdje trenutno živim s prijateljicom iz Pule, često susrećem poznate ljudi iz Barbana i okolice te je uvijek lijep osjećaj naletjeti u drugom gradu na drage ljudi, dok se s nekim u slobodno vrijeme i družim, ističe ova sti-

pendistica.

Također, voljela bi u budućnosti pridonijeti svom zavičaju na određeni način.

- Voljela bih kada bi više ljudi moglo upoznati ljepote tog istarskog kraja, jer ih zaista ima puno, a pametna promocija može biti i veoma unosna za daljnje boljite i razvijanje tako malog, a opet veoma bogatog kraja kao što je Barbanština, zaključila je Daril.

## **BARBANSKE STIPENDISTICE: ALIN KOROMAN, 21 godina, iz Koromani, studentica urbanizma na Fakultetu za arhitekturu u Ljubljani**

### **URBANISTIČKI PROJEKTI SU IZAZOV**

Dvadesetjednogodišnja Alin Koroman iz Koromani jedna je od rijetkih studentica iz ovog kraja koja studira urbanizam na Fakultetu za arhitekturu u Ljubljani. Ova je barbanska stipendistica, nakon osnovne škole u Barbanu, upisala srednju Tehničku školu u Puli, smjer arhitektonski tehničar, a trenutno je na drugoj godini ovog uvaženog fakulteta.

#### **Zašto si se odlučila za taj studij? Što očekuješ nakon što ga završiš?**

- Od malena sam bila umjetnički tip, te su me zanimali arhitektura, povijest, povijest umjetnosti, i bila sam fascinirana gradovima, pa smatram da je moj odlazak na taj fakultet na neki način bio logički slijed. Sviđa mi se kako nas na studiju, uz razne radionice, putovanja, te uz unaprijed isplanirani program, pripremaju da nismo samo i isključivo urbanisti, već umjetnici koji će se jednog dana moći baviti i arhitekturom, industrijskim dizajnom, te dizajnom općenito.

#### **Gdje očekuješ zaposlenje i kako vidiš svoju budućnost?**

- Uzevši u obzir da sam tek druga godina, ne razmišljam toliko o budućem zaposlenju, već sam fokusirana na pridobivanje teoretskog i praktičnog znanja, ne samo u Hrvatskoj i Sloveniji, već i u ostalim, sjevernijim zemljama Europe.

#### **Koji su ti izazovi s kojima se susrećeš na studiju i kako provodiš svoj studentski život?**

- Najveći izazovi na studiju su mi projektiranje stvarnih urbanističkih projekata kroz shvaćanje prirodnih i društvenih znanosti i zahtjeva, te usklađivanja s pravnim sistemima. Studentski život mi se najviše svodi na fakultet, te na sudjelovanje na raznim radionicama koje su vezane uz njega.

#### **Koji su ti hobiji i kako provodiš slobodno vrijeme?**

- Pošto studiram na takvom fakultetu, gdje se najviše fokusiramo na praktični dio, koji oduzima mnogo vremena, nemam previše slobodnog vremena za hobije. U ono malo slobodnog vremena koje uhvatim, volim se ponajviše družiti sa prijateljima, odlaziti na izložbe, čitati knjige, te vo-

lim fotografirati. To je novi hobi koji se razvio uz studij.

#### **Koliko si vezana uz dom, odnosno Barbanštinom i namjeravaš li se nakon studija vratiti i zašto?**

- Dosta sam povezana za dom i obitelj, ali s obzirom na to da studiram ne samo u drugom gradu, već u drugoj državi, nemam priliku dolaziti doma više od 2-3 puta godišnje. Voljela bih se jednog dana vratiti doma, kada bih dobila poslovnu priliku koja bi mi predstavljala izazov.



**PODUZETNIČKA ZONA BARBAN: FRANKO KOMPARIĆ, poznati poduzetnik i vlasnik obrta MIRACOLO iz Valbandona, u Poduzetničkoj zoni Barban gradi poslovni objekt površine 500 m<sup>2</sup>**

## MIRACOLO GRADI TRGOVINU I PEČENJARU

*Svoj lanac trgovina na malo, poznati valbandonski poduzetnik Franko Komparić (61 god.) nadopunit će novom investicijom - trgovinom na malo i pečenjarom koje će izgraditi u Poduzetničkoj zoni Barban-Krvavci. Komparić se na tu investiciju vrijednu milijun i pol kuna odlučio prije svega jer je zoni potreban jedan takav objekt.*

- Tamo će raditi stotine ljudi i uvijek će još netko dolaziti sa strane, pa mi je bilo logično da tamo sagradim jedan takav objekt, gdje će ljudi moći doći na marendu ili si nešto kupiti. Od Općine Barban dobio sam mogućnost izgradnje na zemljištu čija je cijena deset eura po kvadratu, ako objekt površine 500 kvadrata završim u roku 2 godine na zemljištu od 1900 kvadrata. Trenutno se radi idejni projekt, a potom se ide na građevinsku dozvolu i gradnju. Očekujem da će objekt biti zgotovljen kroz godinu i pol dana, kaže nam Komparić koji je zemljište dobio na proljeće, a rok za realizaciju je dvije godine.

Inače, ovaj poduzetnik na području Općine Barban ima dvije trgovine na malo - u Manjadvorcima i Šajinima. U Manjadvorcima ju je otvorio prije pet godina, a u Šajinima prije dvije. U zadnje vrijeme širi svoje poslovanje i otvara nove trgovine. Ovog je proljeća također otvorio ribarnicu u Fažani. Trenutno ima 17 trgovina u Fažani, Valbandonu, Vodnjanu, Peroju, Puli, Labinu, Ceru, Žminju, Krnici, Marčani, Peruškima, Pavičinima i Raklju. Iako male trgovine po manjim mjestima sve teže opstaju, jer im se teško boriti s ponudom i cijenama velikih trgovacačkih lanaca, Komparić ne posustaje.

- Teško je konkurirati velikim lancima, ali ljudima je često teško uzeti auto i potrošiti 50 kuna benzina da bi došli do centara. I na kraju krajeva ispada da im se to ne isplati. I zato male trgovine u malim mjestima profitiraju. Ujedno, sve manje ljudi ima soldi da troši po velikim centrima, priča nam Komparić koji trenutno u svojim trgovinama i drugim objektima zapošljava stotinu zaposlenika. Veli da je danas i teško naći kvalificiranu radnu snagu, prije svega trgovce kojih fali po njegovom mišljenju na tržištu rada.

Uz trgovine, Komparić se bavi i ugostiteljstvom, pa tako već niz godina u najmu ima općinski prostor u rodnom Mutvoranu kraj mjesne crkve koji je obnovio prije nekoliko godina. Riječ je i o svojevrsnoj galeriji gdje se održavaju likovne radionice, ex tempore i slična događanja. Ponuda je skromna, jer se može popiti kava i neko piće, a otvoren je samo za velike fešte u tom mjestu. Ipak, Komparić želi za iduću sezonu zaposliti jednu studenticu ili studenta koji bi radili u objektu tokom ljeta, kada u Mutvoran dolazi više izletnika. Ujedno, želja mu je u tom objektu prodavati i lokalne suvenire. S planovima na tome ne staje, jer će u narednom periodu na ulazu u Mutvoran otvoriti i kušaonicu vina te pršuta, sira i domaćih kobasicica.

Inače, počeo je raditi prije 20 godina s malom butigom od 24 kvadrata i tri zaposlena u Valbandonu. Naime, tada je kao nezaposleni nekadašnji djelatnik pulskog Merkanta otvorio dućan sa svojom kćerkom i kumom.



### ČA – KANTUNIĆ: ATILIO DOBRAN iz Dobrani

#### MOJA ŽENA

Kad je robu prala  
me je upoznala.  
Bila je lipa kako i cvit,  
samo nisan zna koliko ima lit.

Kad je bila visoka sto i šezdeset  
bila je pronta za pojti u ples.  
Kad se je zgoila,  
se je uženila.

Ja i moja žena smo bili poli peči  
pak me je činila leči,  
smo se igrali  
i dite fabrikali.

Kad je pošla roditi  
se je stila ubiti.  
Teško je rodila,  
a još teže dicu zgoila.

Imamo sina sridnje visine,  
imamo problema s njime,  
a imamo i šcer,  
ona je kako i zvjer.

Moja žena je snami lito i po,  
još ne zna kadi stoji so.  
Stavila je faco  
i pošla misiti fuže na panjaro.

Sad je moja žena ustarała  
i samo bi se snamon karala.  
Kad god je taknen za nogu,  
ona gre u konobu.

Atilio Dobran

**SEOSKI TURIZAM:** Opet se možemo pohvaliti dobrom predsezonom, glavnom sezonom i rekordnom posezonom

## OPET REKORDNA SEZONA

Izuzetan turistički rezultat opet je i ove godine ostvaren na području Općine Barban. Do kraja listopada ostvareno je čak 19 posto više noćenja u odnosu na lani, odnosno 56.953 te 16 posto više dolazaka, odnosno 5.211. Od svibnja do listopada noćenja su bila u uzlaznoj putanji - u svibnju su rasla čak za 102 posto, lipnju za tri posto, srpnju za čak 15 posto, kolovozu za 14, rujnu za čak 27, a listopadu za nevjerojatnih 31 posto. Dolasci nisu pratili taj trend jedino u rujnu i listopadu kada je zabilježen minus od 22, odnosno 7 posto. Međutim, kako je zabilježeno više noćenja, očito je manji broj gostiju u tom periodu duže se zadržao na Barbanštini. Ukupno gledajući Barbanština se može usprkos lošem Uskrsu pohvaliti dobrom predsezonom, glavnom sezonom i rekordnom posezonom.

tvarili gosti iz Njemačke koji u ukupnoj strukturi čine čak 65 posto noćenja. S udjelom od 12 posto slijede ih Austrijanci, na trećem su mjestu Belgijanci s udjelom od četiri posto, a na četvrtom Nizozemci s udjelom od tri posto. U odnosu na lani, evidentno se smanjio udio nizozemskih gostiju, ali povećao broj austrijskih i njemačkih. Inače, 2009. godine nizozemski su gosti u udjelu broja noćenja bili na drugom mjestu, odmah iza Nijemaca.

A od te 2009. godine do danas rapidno je rastao i broj ležaja. Naime, od 297 ležaja Barbanština je ove godine došla na čak 953 ležaja, što bi značilo da se brojka praktički utrostručila. Samo ove godine registrirano je 159 novih ležaja. Sve ovo pokazuje da je odmor na selu i dalje tražen među gostima te da interes



Samo u srpnju realizirano je dvije tisuće noćenja više, odnosno 16.064 noćenja, a u kolovozu 2.660 noćenja više, odnosno 21.248. Odličan je bio i svibanj s 5.848 noćenja, što je također za oko dvije tisuće noćenja više nego rekordne 2012. Lipanj je bio nešto neznatno bolji od lanjskog s 5.848 noćenja, dok je travanj bio nešto malo lošiji. Posezonski rujan donio je oko 1.500 noćenja više u odnosu na lani, odnosno 7.362, a listopad oko 200, odnosno ostvareno je 1.011 noćenja. U srpnju je na Barbanštini odmaralo 1.677 gostiju, kolovozu 2.256, u lipnju njih 831, svibnju 561, travnju 103, rujnu 452, a listopadu 78.

Najveći su broj noćenja os-

nejenjava što potiče investicije i kućnu radinost. To nije slučaj samo s Barbanštinom, nego i sa svim drugim općinama u unutrašnjosti Istre, gdje se broj turističkih kapaciteta povećava. Očito je da kuće za odmor, posebno one s bazenom gostima još nisu dosadile, iako bi bilo poželjno uz takvu ponudu smještaja ponuditi još nešto. Naime, u unutrašnjosti Istre kronično nedostaju mali ruralni kampovi, kampovi u domaćinstvu i kamp-odmorišta, čija je investicija puno manja nego kada je u pitanju gradnja kuće s bazenom. Ujedno, nedostaju i pravi agroturizmi koji će osim smještaja gostima ponuditi svoje autohtone proizvode te pružiti gostima pravi odmor na seljačkom domaćinstvu.

**MEMORIJAL PETRA STANKOVIĆA: IV. memorijal Petra Stankovića - Znanstveni skup „Barban i Barbanština od prapovijesti do danas“ - (Barban, veljača 2014.)**

## POZIV

Općina Barban, kao organizator i pokrovitelj, te Turistička zajednica Općine Barban, Župa sv. Nikole u Barbanu i Osnovna škola Jure Filipovića u Barbanu, kao suorganizatori, pozivaju Vas da svojim izlaganjem sudjelujete na znanstvenom skupu pod naslovom „Barban i Barbanština od prapovijesti do danas“, koji će se u sklopu IV. memorijala Petra Stankovića održati koncem veljače 2014. u Barbanu, prigodom godišnje obljetnice rođenja (24. veljače 1771.) ovog znamenitog barbanskog polihistora i kanonika.

Na skupu će se obraditi teme o Barbanu i Barbanštini s područja povijesti, arheologije, povijesti umjetnosti, etnologije, jezikoslovija, književnosti, gospodarstva, turizma, kulturnog nasljeđa, prirodnih znanosti i dr. Izlaganja ubožljena u pisane radove potom bismo objavili u pripadajućem Zborniku.

Molimo da nas do 31. prosinca 2013. obavijestite o svojem sudjelovanju kako bismo Vas na vrijeme mogli uvrstiti u program skupa. Naslov teme o kojoj biste govorili možete poslati na e-mail [sbertosa@unipu.hr](mailto:sbertosa@unipu.hr) ili zemaljskom poštom na adresu: prof. dr. sc. Slaven Bertoša, Sveučilište Jurja Dobrile, Odjel za humanističke znanosti, Ronjgova 1, 52100 Pula. Detaljnije obavijesti također možete dobiti na navedenim adresama.

### Organizacioni odbor:

Denis Kontošić, mag. educ., načelnik Općine Barban

prof. dr. sc. Slaven Bertoša, voditelj skupa i glavni urednik zbornika

Danijela Kontošić, dipl. oec., direktorka TZ Općine Barban

Zdravka Šarić, ravnateljica OŠ Jure Filipovića, Barban

vlč. Miroslaw Paraniak, župnik Župe sv. Nikole, Barban

Barban-Pula, 24. studenoga 2013.

## **BARBANCI U GALIŽANI: DARIO GRGOROVIĆ, 59 godina, iz Galižane, po majci iz Draguzeti, poznati istarski harmonikaš**

### **SVIRIJA SAN NA 500-600 PIRI**

Poznati istarski harmonikaš Dario Grgorović iz Galižane ima svoje korijene na Barbanštini. Njegova je majka bila iz Draguzeti, a otac iz Žgombini blizu Cera. Ipak, kako su nakon vjenčanja u potrazi za poslom i kruhom napustili svoja rodna sela, 59-godišnji brodomonter Dario nikad nije živio na Barbanštini. Preselili su se u Galižanu, potom neko vrijeme živjeli u Vodnjanu, da bi na kraju sagradili kuću u Galižani, gdje Dario dan danas živi sa svojom obitelji. Ipak, Dario je itekako vezan uz rodne Draguzete, i to još od malih mnogu. Nije bilo školskih praznika da nije boravio tamo, a tu je naviku zadržao do danas.

#### **Otkuda talent prema glazbi?**

- Kantala je moja mat i moji ujci Tone, Milan i Jakov. I to san valja povuka od njih, jer nanke jedan zrman ne sviri i ne kanta po istrijanski. Ja sam jedini u fameji ki se bavi z muzikon - kantan i svirin harmoniku.

#### **Kada ste počeli svirati harmoniku?**

- Harmoniku sam počeo sviriti z deset lit, a na prven piru sam svirija z 14 lit. Na ten prven piru sam svirija s pokojnim Milenkom Bulešićem i s Željkom Baćcem u Šajini. Pokle tega sam svirija na 500-600 piri. I dan danas svirin po piri. Svirija sam i u sastavu Kontiki u Vodnjanu svojevremeno, prije nego sam poša u vojsku. Svirija sam puno i vani. Bija sam u Sloveniji, Italiji, Njemačkoj, Francuskoj i Sjevernoj Irskoj. Posebno pamtin Sjevernu Irsku, jer smo tamo mi iz folklornog društva Veseli Roverci u velikoj konkurenciji, prije 10 lit, osvojili prvo mjesto u etno muzici u Europi.

#### **Zašto vas je zainteresirala istarska kanta?**

- Zapravo je harmoniku moj pokojni otac kupija bratu. Ja sam više voljia nogomet. Ali njemu to ni hodilo i onda sam to prova i malo pomalo sam naučija. Mat mi je pomogla i kantala uz mene. Ono ča sam se baš naučija kako Bog zapovida, kada sam bija na školskim praznicima u Draguzeti, naučija me je Željko Baćac. Od njega sam se sve navadija i on je moj idol dan danas, jer mi se sviđa njegov stil sviranja.

#### **Što vas toliko godina drži glaz-**



#### **bi? Gdje sve nastupate?**

- Ljubav prema muziki najviše. Svirin sa Slavkom Celijon, Serđom Valičen, Elion i Milenkom Vitasovićem i drugima. Osim na pirima, nastupam i u folklornom društvu Veseli Roverci od Borisa Orlića. Poli njega sam već 18 lit. Prije tega sam kao dica bija u Vodnjanu u folkloru Jedinstvo, pa sam poša u Mate Balotu u Puli, a pokle tegu u Balun u Vodnjan i onda u Veselih Roverce. Nas je tamo 15, a ja i Vitasović smo harmonikaši. Danas su harmonika i dvi roženice joped došle u modu. Bez roženice nima niš. Prija se bilo zgubilo, ali joped se tornalo nazad.

#### **Kada svirate s nekim što je bitno da biste se dobro slagali?**

- Ja i Celija skupa svirimo već kornar lit i vajk skupa surađujemo i nismo se nikad svadili. Bitan je škerac. Ispočetka smo bili među najboljima tu u južnoj Istri. Non stop smo imali pire, momačke, krštenja, berme. Svaki je vikend bija zauzet. Nikad su anke piri trajali dva dana.

#### **Kakve su mlađe generacije?**

- Sada sam počeo podučavati mlađu generaciju. Imam na poduci jenega mojega mladega suseda iz Galižane, jenu curu s Velega Vrha, jenega dečka iz Pačići i jenega iz Bateli. Počea sam s tim prije lito dan, jer su me pitali. Ali ne želin da me za to plaćaju. Neću šolde, ja to volim i želin da se navade kako Bog zapovida. Nažalost, moji sinovi nisu zainteresirani, ali imaju sluha.

Kada krene sezona gljiva, šume su odjednom pune berača. Košare se pune ovim šumskim blagom, izvorom pravih kulinarских delicija na koje se vjerno čeka svaku jesen. Upravo selo Draguzeti te okolica među najbogatijim su staništima gljiva u Istri. Stoga ne čudi da se svake godine u listopadu, kada su vremenske prilike uobičajene, odnosno kada ne prež ekstremne suše kao prije dvije godine, održava izložba gljiva uz koju se organizira i prigodno pješačenje. A lokalni će vam znaci pomoći u raspoznavanju ovih kraljica šume koje mogu pokazati i svoju opasnu stranu, ako ih ne poznajete dobro. S time ne-ma problema 59-godišnji Miljenko Baćac (mesar, radi u Vodovodu) iz ovog sela, kao ni mnogi drugi žitelji Draguzeti.

- Poznat oko sto vrsti gljiva, a pravi stručnjak za gljive je naš profesor Zdenko Osip koji pozna preko dva miljara gljiva. Ja sam mu desna ruka. Raspoznavat gljive sam počeo dok sam bija mali. Nas je u fameji bilo sedan dice i mama je negdje 1969. pošla u bošku i nabrla lisičarke. Tada he nidan ni bra i ljudi su govorili da su to ovčje gljive. A ona he je pošla nabrat i dala nam he jist. I onda je š njima pošla na mrkat i za jenu sezoni kupila polovnega fiću, priča nam Miljenko. Svi u obitelji danas znaju raspozнат gljive, a potom se educiralo i cijelo selo.

- Prvi smo u svitu po fešti. U Draguzete dojdeš, jideš, pješi i cili dan se zabavljaš. I niš ne platiš. Tega ni nidari. Organizira se izložba gljiva i pješačenje, a pokle prontamo veliku fritaju. Ovo lito smo na izložbi imali 130 vrsti gljiva, iako sezona ni bila najbolja. Znali smo na izložbi imati i 250 vrsti gljiva iz okolice. Tu ima lisičarki, vrganji, rusula, sunčanica. Ovo lito je bilo jako puno sunčanica. Moje najomiljenije gljive su vrganji koje sušim i od kojih radim krem juhu. Volim i hrastovu sjajnicu. To je vrlo rijetka i ljekovita gljiva koja košta i po miljar euri kilo, a ja ih poklanjam bolesnicima. Riječ je o antikancerogenim gljivama koje se suše, melju i piju u uvarku. Fenomenalne su za imunitet. Ritke su, možda godišnje moren nabrat kilu do dvi, priča nam ovaj strastveni berač gljiva koji je ove godine nabrao oko 20 kilograma svih vrsta gljiva.

Osim gljiva, Miljenko od malih nogu voli i harmoniku, kao i dva nje-

**BARBANSKI GLJIVARI: MILJENKO BAĆAC, 59 godina, iz Draguzeti, mesar, zaposlen u „Vodovodu”, gljivar i harmonikaš**

## MAT JE Z GLJIVAMI KUPILA FIĆU

gova brata - Romano i Željko. Četvrti brat kanta kao i njegove dvije sestre, tako da je glazba dio te obitelji. Ipak, Miljenko svira za svoju dušu i društvo te kada su fešte u selu. Iako ga brat Romano često nagovara da dođe sviратi na smotru harmonikaša u Barban, Miljenko ipak radije ostaje kod kuće.

- Počea san svirit nidi u 7. razredu osnovne škole. Z 14 lit već san svirija okolo za miljar kun. Tada san već počaja svirit po piri, a prvi mi je pir u pamćenju, jer san svirija jenin mladencima u Marčani. Mladoženja je bila pomorac i kada su ga stavili u prekomandu, oni su se rastavili. Po temu se he sjećan. Počea san svirit bez škole. Da san prije počea, sigurno bih bija upisa glazbenu školu. Ja i brati smo se sami od sebe naučili svirit. Kada smo čuvali krave, smo svirili, priča nam Miljenko koji je svirao na 200 piri. S time se više ne bavi 10 godina. Ipak nosi lijepo uspomene iz tog vremena.

- Najlipše mi je bilo ča san stvorija prijateljstva diljem Istre. Svirija



san s bratom, Brankom Lazarićem, Slavkom Celijom. Nikad mi to fali, ali mi u firmi barem dva puta napravimo feštu i onda se to nadoknadi. Isto svirin roženicu i kantan. Najdraže su mi istrijanske kante, a često svi braća i sestre znamo zakantat kada su rođendani, piri i druge obiteljske fešte,

priča nam Miljenko. Mlađe generacije nisu povukle tu glazbenu žicu, iako imaju talenta, veli nam on.

Za svoj hobi i ljubav drži i pet autohtonih istarskih koza, kojih je trenutno u Istri jako malo, i redovito s njima ide na izložbu koza u Savičentu na Izbor najkoze te svake godine dobiva neko priznanje. Ove je godine njegova koza Pupica dobila lenu miss Istre.

- Koza je simbol Istre. Prvu kozu smo nabavili prija 30 lit kada smo bili na bračnen putovanju na Lošinju i od tada ih držimo i volimo. Bilo je to prije Prvega maja i odlučili smo da ćemo kupiti jenega jarića za speci, a kada smo došli doma, smo je puštili i pošli smo kupiti janjca. I tako su koze ustale poli nas. Doma delamo ništo malo sira i skute, ali samo za naše potrebe. Ne zanima nas uzgoj nanke nikako veća proizvodnja, zaključio je svestrani Miljenko koji u slobodno vrijeme proizvodi i domaću rakiju, ali i sakuplja plodove iz prirode. Prodaja ga ne zanima, a svoje proizvode rado poklanja prijateljima i rodbini.

**BARBANCI U PULI: DIVNA (63 god.) i MARIO KONTOŠIĆ (64 god.), bračni par iz Šikići kod Pule, veliki zaljubljenici u likovnu umjetnost i pjesništvo**

## SLIKAMO I PIŠEMO ZA DUŠU I GUŠT

Divna je oduvijek bila umjetnička i kreativna duša. Tu je ljubav prema lijepim stvarima, slikanju i pisanju, gajila od malih nogu. Bila je djevojčica koja, kada nije imala gdje izraziti svoju kreativnost, izašla bi na vodnjanske ulice i crtala po kamenim kvadratnim pločama kredom ili ciglom. Ali već odavno dječju su igru zamjenili platno i kist, pastela, olovka, tuš, keramika i glina ili pak najlonke koje pod njezinim rukama postaju zanimljivi odjevnji i uporabni predmeti poput torbica, šešira... Iako nikad nije studirala likovnu umjetnost, a nakon srednje škole najviše je željela upisati upravo Likovnu akademiju u Zagrebu, likovna je umjetnost dio njezina načina života. Kada ugledate brojne njezine uratke u stanu, shvaćate kolika je njezina kreativna energija i produktivnost na svim poljima likovnog izražavanja.





- Još u osnovnoj školi vajk san nešto crtala za nastavu, bila sam u likovnoj, dramskoj i literarnoj sekciiji. Vajk san težila temu i govorila si da kada pojden u mirovinu da će se posvetiti likovnoj umjetnosti. Naravno svo san to vrime crtala i slikala. Moji su radovi danas i u Francuskoj, Miljanu, Češkoj, Zagrebu. Jako puno mojih prijatelja ima mojih radova, kaže ova 63-godišnja umirovljenica, nekadašnja službenica na sudu i fakultetu te samostalni ugostitelj, rodom iz Čabrunići i Peruški. Dva puta je već izlagala u Barbanu za vrijeme Trke na prstenac, ove godine te 2006. Inače, često izlaže na skupnim izložbama, a imala je i osam samostalnih izložbi, i osim u Barbanu, izlagala je u Peroju, Puli i Medulinu. Često ide i na ex tempore diljem Istre. Ujedno, članica je udruga Uliks iz Pule i Art iz Medulina, a često drži likovne radionice u pulskoj čitaonici za umirovljenike, gdje želi svoju strast i ljubav prenijeti i drugim kreativnim osobama.

- Najviše delan na akvarelu. To mi je izuzetno draga tehnika i stalno je studiram, a delan akril, ulje, pastele, tempere, tuš, ugljen, na staklu, na keramici. Motivi su mi raznoliki, a jedni od najdražih su mi konji. Učinila sam portrete svih unuka, sestre, muža, slikam prirodu, masline, šumu, sela, kaže nam svestrana umjetnica koja od malih nogu piše i pjesme, što je druga njezina velika ljubav. Kaže da je pisati počela jako rano u djetinjstvu, a danas piše na standardnom hrvatskom jeziku, čakavici te na tal-

janskom jeziku. Većinom joj je motiv Vodnjan, a njezine se pjesme objavljuju već neko vrijeme u talijanskim novinama iz Torina. Pjesme su joj također objavljene u skupnim zbirkama.

Ljubav prema lijepoj umjetnosti Divna je uspjela prebaciti na svog supruga, 64-godišnjeg Marija, rodom iz Orihi po majci i ocu, inače poznatog harmonikaša, ali i na svoju djecu, sada i unuke. Ipak, najveće joj društvo pravi upravo suprug, posebno otkada je u mirovini. Upravo tada, kaže Mario, počela je njegova avantura s pisanjem pjesama te slikanjem.

- Puno sam se u životu bavija muzikom. Puno san svirija po pirima, krštenjima, pa čak i rastavama. Bija san na čak 864 pira. Dvije sam godine profesionalno svirija u Poreču sa sastavom M&G i poslije na Brionima. Onda san 2003. lita poša u penziju, a budući da mi žena crta i piše, a ja san zbog bolesti moga sve manje se kretati, počea san se baviti slikarstvom i kresti joj znanje. Prehitila je na me svoje sposobnosti u pisanju i slikanju, kaže Mario. Piše poeziju na čakavici koja je objavljena u nekim skupnim zbirkama, a motivi su mu većinom rodni kraj, selo i obitelj.

Za razliku od Divne, Mario slika većinom kada se organizira ex tempore, a za svoj je rad Istria Terra Mia nedavno u Splitu na 29. likovnom susretu dobio i prvu nagradu Hrvatskog sabora kulture za likovno stvaralaštvo. Njegova je slika izabrana među 800 radova iz cijele države.

- To je meni bilo životno priznanje. Dobiti tu nagradu je velika stvar. Moj je rad predložila udruga Art Medulin čiji sam član, a naslika san je 2012. na ex tempore u Grožnjanu. Zamislija san je još 2011. na jenen računu od kafela, dok san sidija u kafiću u Grožnjanu i gleda okolne vedute prema Livadama i spremija si ideju za idući ex tempore. Riječ je o akrilu na platnu. Slika je bila izložena u Splitu od 18. do 28. rujna, priča nam ovaj amaterski umjetnik koji većinom slika s akrilom i plastičnim namazom. Ujedno radi instalacije.

Oboje svoje radove rijetko kada prodaju, većinom ih poklanjanju. Mario kaže da je dosad prodao samo jedan rad i to kada „ga je žena rabijala“, jer nije bila zadovoljna slikom koju je naslikao. Zato je naslikao u duhu drugu, s njome otišao u Fažanu i prodao je prvom turistu.

- Delamo za gušt i da pojdemo na izložbu, tvrdi nam on. Ipak, nije zapostavio harmoniku. Iako više ne svira po svadbama, još uvijek voli kompaniju, pa je nezaobilazni gost na brojnim smotrama harmonikaša koje se održavaju u Roču, Barbanu, Žminju, Zabrežanima i drugim mjestima. A s harmonikom se druži od malih nogu.

- Počea san sviriti s tri lita. Moja baba je imala vijulin, ča mi u Barbanu zovemo usnu harmoniku. I vajk san njoj svirija. Pokle san počea sviriti triještinu, pa san počea hoditi u školu i onda mi je 1957. tac kupija prvu harmoniku. I tri lita pokle san prvi put počea sviriti po pirima za šolde, zaključuje Kontošić.

**TRKA NA PRSTENAC: ANDREJ KANCELAR, 31 godina, iz Barbana, slavodobitnik ovogodišnje 38. Trke na prstenac**

## 11 LET SAN ČEKA POBJEDU

Nakon 11 godina čekanja, konačno je i na njega došao red. Tridesetjednogodišnji Barbanac Andrej Kancelar (elektroničar, trenutno nezaposlen) ove je godine na konju Calista, u vlasništvu Marijana Goldina iz Muntića, po prvi put izvojeva pobjedu. Ovo mu je bio prvi nastup na tom konju, pa mu je možda i on donio tu uvijek toliko prizivanu sreću na Gradišću.

- Pobjedu san čeka punih 11 let. Doša je i taj dan. Mislim da će od sada biti puno opušteniji i da se neće više natjecati s tolikom presingom. Jer nakon toliko let češće ti to znači. Vitica ti znači puno, ali trka je trka. Zato smo na kraju krajeva svi gori. Lakše će mi se biti u budućnosti određivati. Bitno je vajk ostaviti dobar dojam i to je to. Pobjedila san s 5,5 puntu. U prven trku san zadija u tri punta, u drugen u po, a u treten u dva. Po puntu mi je bila najbliži brat Kristijan. Nakon druge trke je imala dva i pol punta i onda je zadija dva punta. Da san zadija punat, bili bimo šli u pripetavanja. Ovo lito ni bilo puno srida, samo dvi. Ali je bilo puno pogodaka u po punta. Zapravo smo nakon druge trke svi bili tu nidi s puntu i ni bilo izvjesno ki bi moga pobjediti. Bilo je malo pogodaka u sridu, ali je zato bila zanimljiva trka. Čini mi se da je ova trka bila jako dobra.

**Kakav je osjećaj trčati kao zadnji konjanik u trećoj trci? „Pere“ li tada konjanike strah, uzbudjenje, adrenalin, trema?**

- Prvi put kada mi se to desilo, ni mi bilo svejeno. Osjećaš taj neki prisik. I onda zadiješ po punta, pa si rečeš - „ča san nanke teka“. A sada ni bilo tako. Smireniji san zusta doli. Tada san mislila samo o temu da pogodin prstenac, a ča će pogodit je stvar sriće.

**Koliko je teško se nadmetati s**

**bratom? Je li to nezgodno?**

- Ni to nezgodno (smijeh). Budući da je on već pobjedila, red je bija na meni. Ali sigurno mi je zbog tege u jenu ruku bilo lakše, jer bi mi bilo drago i da je on pobjedila umisto mene.



**Kako su ti prošli prvi trenuci na konu pobjede?**

- Euforija je sigurno prisutna. Bila je jedan čudan osjećaj kada zajdeš van sa staze s konjom. Kao da je nikisi u meni ugasila baterije i da san se totalno spraznuja. Takov neki osjećaj san ima kada je sve finulo. I onda ti svi prilaze, svi ti čestitaju, ne znaš kako i ča sve to skupa gre, jer još nikad nisi pobjedila. Sada za drugo leto znamo (smijeh). Pokle san dobiva čestitke cijelu drugi šetimanu, ne samo u Barbanu nego i šire.

**Od kada si uključen u Trku na prstenac i što te je u trku privuklo?**

- Ima san 14 let kada san se

uključila. Počeo san kao kopljonoša bratu. Čak se sjećan da me je tata „skinula“ prvo leto kada san stija uč u trku. Ima san 13 let i smatra je da san premlad. Bija san mali i reka mi je da čekan još leto dan da buden kopljonoša. A ja san uza na sebe maju i krenuja san na Gradišće da buden kopljonoša. Vidili su me na malinu i nisu me na kraju puštili da buden kopljonoša. Bija je to za mene veliki šok. Jer ja san vajk z drugon dicon visija gori na Gradišću u ta tri dana. Bili bimo po tri dana tamo. Glavna naša je zanimacija bila da kada će dojt konji i sve to skupa. I onda normalna stvar – očekuješ da ćeš i ti jenega dana jahat. Gledaš tada na te jahače onako... Djeluju ti moćno. I ne moreti svaki konjanik. To je bilo tada drugačije nego danas.

**Gledaju li danas mlađe generacije tako na vas?**

- Dojdu, ali ne kao nikada. Sada je puno lakše postati konjanik. Ima se više prilike.

**Imaš li svoga konja?**

- Niman, ali namjeravan ga nabavit, kada buden naša nikoga dobrega. Brat ima konje. Imali smo doma četiri konja, jenega smo prodali, a od tih četiri samo je jedan za trku. Brat ga koristi za natjecanje. Teško je naći konja za Trku. To mora biti konj koji je u delu. Ovaj se ipak dobro pokaza, iako se nikad ni prije natjecao. Ali gre na preponska jahanja i turnire i onda se tu izvježba.

**Koji su tvoji daljnji planovi oko Trke?**

- Natjecat će se dok god buden mogu, a ča će biti u budućnosti, to čovik ne more predviditi. Meni je ova trka bila savršena, tako da ne moreti biti realan.

## TRKA ZA VITICU: MILIO GRABROVIĆ, 36 godina, iz Jurićev Kala, vođa konjanika, slavodobitnik ovogodišnje 18. Trke za viticu

### TRKI ME PRIVUKLA TRADICIJA

**Tridesetšestogodišnji Milio Grabrović iz Jurićev Kala, vrijedni vođa konjanika, pobjednik je ovogodišnje 18. Trke za viticu. Nije mu to prvi put da slavi dan prije velike Trke. Viticu je već osvojio 2009. godine. Zasad nije imao sreće, kada je Trka na prstenac u pitanju, ali budući da od konja i prstena ne namjerava odustati, u budućnosti možemo očekivati i njegovu pobjedu na Prstencu.**

**Što ti je posebno ostalo u pamćenju s ovogodišnje Trke za viticu?**

- Osvojija san osan punti. U prvoj trci sam pogodija u najmanji prostor prstena - u ščipalnicu. To je baš obećavalo (smijeh). Tada sam bio siguran da neću pobijediti. U drugoj trci sam pogodio u dva puncta, a u trećoj u tri puncta. Tada san se izjednačila s Gordanom Galantom. U pripetavanju san se pokaza jačin. Pogodija san još jenu sridu i tako san doša do osan punti. Galant je pogodija u jedan punat. Dosad san samo jedanput bija u pripetavanju. Mislim da je to bila jedna od mojih prvih Trka za viticu, a pripetava san se s Brunom Kožljonom, ali danas se ne sjećam kako je to izgledalo.

**Kada se pobedi na Vitici, misle li jahači da to donosi lošu sreću na Prstencu? Naime, rijetki su jahači u dugoj tradiciji ovo manifestacije oba dana pobijedili.**

- Nikako ne. Nikada ne znaš kada ćeš pobijediti. Više puta se desilo da bi konjanici kao i ja pogodili u ščipalnicu, pa se pokle ubrne srića. Do zadnjega trenutka nisi siguran ča će bit na kraju. A u Prstencu sigurno zbog tega niki zgubi volju da pobijedi, ali ja nisan. Bija san uporan.

**Kako si kotirao ove godine na Prstencu?**

- Gađa san sva tri puta i osvojija san tri i pol puncta. Gađalo se, ali ni bilo sriće. Ali nisan bija razočaran. Pobjeda je pošla na pravo mesto i zaslужena je.

**Od kada si uključen u Trku na**

**prstenac i što ti ona predstavlja?**

- U Trki san deset let, a natječećen se osan let. Iz moje familije nikad nidan ni bija uključen u Trci da moren reć da san se uključija na taj način. Ali svaki Barbanac mora bit u Trci i u lovčima, ako će bit dobar. Pa tako i ja (smijeh). Privukla me tradicija. Leto dan prije nego san se priklučija Trci, naučija san jahati u poznatoj barbans-

- Imali smo ovo leto par mlađih jahača. I lani smo ih imali par koji su pokušali teć, ali pokle više nisu došli blizu. Ovi koji su došli ovo leto su dobri i kvalitetni dečki i sigurno će bit dobri jahači i pozitivne osobe. Kada san ja počima, ni bilo toliko prilika. Mora si se više potruditi. Konjanici su bili u zatvorenijen krugu. Danas se svi moru pridružiti u štali, moru učit jahat, prošetati konja, vidiči ča delamo. Nama bi dapače to bilo jako draga. Čovik doista mora imat ono nešto za tu Trku. Dosta je ljudi došlo i pošlo. Dobili su dobru priliku i mislili su da će zajno dobiti. Ali čovik sebe na konju ne vidi i misli da sve dobro dela. Mnogi bi se stavili uz rame onih koji su tu 15 let. Ali ni to tako. I ja san isto mislija kada san doša, da san dobar kao i drugi. Ali nisan bija. Triba biti uporan. Sjećan se da kada san počima, da ni bilo konja koje si moga posudit za Trku. Bija san poša po konja u Ližnjan i tu san ga dopelja u Barban i to je bija jedan od najgorih konji. Svi su pokušavali jahat na njemu, ali jednostavno ni bija dobar. Ali ni bilo izbora. Danas je kvaliteta konja puno bolja. Konji su izabrani i ljudi su kupili dobre konje. A kako je bitno imati dobrega konja, ne samo zbog natjecanja, nego i publike. Taj konj mora

biti siguran kada se kreće među ljudima. Ipak tu bude nekoliko tisuća posjetitelja. Da je jedan nespreman konj tu, svašta bi se moglo dogoditi.

**Koji su ti planovi za drugu godinu, osim da pobediš?**

- Ča se tiče Trke, nemam nekih većih planova. Imam dosta obaveza i to mi je bitno da odradim čim kvalitetnije. Tribalo bi nam više sponzori da gremo dalje i onda bi se okrenula priča oko štale i konji. Sada je to jako teško, jer svi volontiramo i svi sve delamo. Kao vođa konjanika iman jako puno obveza. Primjerice u petak, prije same manifestacije, ima sam jako puno telefonskih poziva. Jednostavno je teško uskladiti sve te obveze.

koj školi jahanja. Posebno me privuklo druženje među nama generacijom. Tada je baš bila smjena generacija. Dolazili su mlađi dečki, pa tako i ja.

**Baviš li se drugim nekim konjičkim sportovima i konjima u slobodno vrijeme, kao mnogi tvoji kolege?**

- Iman jenega konja, i na njemu san jaha. Zove se Angel. Ovo je drugo leto da ga iman. Njega iman samo za potribe Trke i sebi za gušt. I taj konj služi upravo samo za to. Ne zanimaju me drugi konjički sportovi ili da bin se sada bavija konjima. Niman sada za to vrimena. To je velika obaveza.

**Kako bi ocijenio novu generaciju jahača koji dolaze na Trku?**



**TRKA NA PRSTENAC: SANDI MAURIĆ, 22 godine, iz Prhati, student poslovne informatike, novi vođa kopljonoša**

## SVAKI BARBANAC MORA TRKU VOLIT

Još uvijek mu obveze ne dopuštaju da se nadmeće u Trki na prstenac, ali zato 22 – godišnji Sandi Maurić iz Prhati ne propušta niti jednu Trku. Najprije radi ljubavi prema tradiciji, potom jer su ga obveze kopljonoše vezale za Gradišće, a ove godine postao je vođa kopljonoša, umjesto Punterca Alvijana Vale. Ovaj student poslovne informatike na riječkom Veleučilištu u Trku se uključio prije osam godina, zahvaljujući svom susjedu Robiju Koromanu kojemu je bio prvi kopljonoš na kvalifikacijama. Iako Koroman nije prošao kvalifikacije, Sandi je ostao u Trci, i to kao kopljonoš Mariju Učkaru, a kasnije svom zrmanu Goranu Špadi, inače svom uzoru.

### *Kako si se odlučio postati vođa kopljonoša?*

- Vođa konjanika Milio Grabrović me je pita ako bih bila vođa kopljonoša i ja sam reka - zašto ne. Ipak je to velika čast.

### *Koje obveze ima vođa kopljonoša?*

- Kada konjanici imaju trening, tada tamо moram biti prisutan s kopljonošama i savjetima im pomoći kako da se postroje i ponašaju. Na treninzima konjanika treniramo defile i sve kako se dela u subotu i nedjelju. Prije se dešavalo da bi se kopljonoše u sve uključili tek u petak prije Vitice i Trke i nisu znali ča da delaju. Ovako znaju koji su njihovi zadaci. Dakle, moji su zadaci sve što se tiče rada s kopljonošama. A budući da sam ja već sedan lit bija kopljonoša, sve već znam. Tri lita sam bija kopljonoša Mariju Učkaru, a četiri Goranu Špadi.

### *Jesi li morao intervenirati među kopljonošama? Imala li discipline?*

- Mora sam par puti. Ali ne na Trki. Nažalost, još vajk svi ne shvaćaju svoju funkciju ozbiljno. Moraš ih opomenuti, jer tih uru i pol u subotu i nedjelju treba biti ozbiljan i treba se to odraditi najbolje ča se more. Nije to ni lak zadatak kako ča se čini. Ipak dolazi puno gledatelja, novinari su tamо i triba se gledat da to ispadne najbolje ča more.

### *Zašto se još ne natječeš na Trci?*

- Počeja sam jahat, ali zbog škole sam mora malo puštit. Ali kad finim školu, ču se temu posvetit više nego dosada. I ova obveza sada oduzima vreme, ali to je naprotivbitnije od drugih stvari, nego na primjer pojti na more. Prije vođe kopljonoša nisu morali bit prisutni na svakom treningu, ali unazad dva lita to je postalo više-manje obvezno.

### *Kako si se uključio u Trku i postao kopljonoša?*

- Jedan Barbanac vajk mora biti u Trki i mora je volit. Isto vrijedi i za mene. Od malih nogu sam vajk dolazija na Trku i nanke jenu nisan propustija i vajk mi je želja bila da budem dio tega. I s 14 lit mi se to ispunilo. Stalno sam bija na Gradišću i jedanput me Mario Učkar upazija i me pita ako ču mu biti kopljonoša. Kako iz topa, zajno sam prista. A danas ni kako nikada. Nikada sam molila Boga da te ki zove za kopljonošu, danas konjanici moraju moliti dečke da im budu kopljonoše.



Polazak kopljonoša



**NOGOMET: NK BARBAN 2013 iz Barbana – predstavljaju predsjednik kluba VEDRAN ROJNIĆ iz Poljaki i sportski direktor NENAD FILIPOVIĆ iz Frkeči**

## SVAKI DAN NAS ZOVU DICA ZA IGRAT

U rujnu ove godine Barban je dobio novu sportsku nogometnu udrugu - Nogometni klub Barban 2013. Nova je udruga prije svega osnovana kako bi ponovno, nakon gašenja kluba NK Omladinac 1952 Barban, u Barban vratila nogomet. Kako nam kažu predsjednik kluba Vedran Rojnić (39 godina, Poljaki, obrtnik - prijevoznik) i sportski direktor Nenad Filipović (31 godina, Frkeči, direktor poduzeća Fermal), koji su zajedno s tajnikom kluba Igorom Ljubićem iz Ivanošići pokrenuli ovu udrugu, cilj je nove udruge omogućiti mladima i djeci da se na području Barbana bave nogometom. Udruga već sada okuplja 90 članova, većinom do 18 godina, te ima tri sekcije- pionire, predtakmičare i juniore. Ujedno u sklopu kluba treniraju i veterani. Svi za klub volontiraju.

- Osnovali smo se za natjecateljsku sezonu 2013./14. Počeli smo se okupljati u osmen misecu i onda smo vidili ča moremo formirat. Odlučili smo prekinut jenu situaciju koja se ni dešavala samo u našem bivšem klubu, nego i svim drugim istarskim klubovima. Prijašnji seniori su se plaćali i onda to klubovi više nisu mogli financijski podnest. To nas je ponukalo da učinimo jenu udrugu kadi će se svi šoldi ulagat samo u dicu. Seniore ćemo formirat istega momenta kada budu naši Barbanci i igrači iz okolice Barbanštine spremni igrat za rekreaciju i besplatno. Nekadašnji barbanski seniori nisu na to pristali, kada smo im ponudili takve uvjete. Mi im nismo zatvorili vrata, nego smo im rekli da kada budu mogli skupiti 15 do 20 ljudi da ćemo odmah formirat i taj peti pogon. Zasad ne vidim razliku između seniora i veterana, kaže nam Rojnić.

Od Općine Barban dobili su financijsku potporu koju koriste uglavnom za plaćanje sudaca i održavanje igrališta. Ujedno nitko od članova kluba ne plaća članarinu, a Rojnić kaže da će tako ostati ubuduće, iako se sve druge sportske aktivnosti za mlade i djecu plaćaju. Juniore trenira Dražen Lugarić, pionire Marko Kleva, a predtakmičare Branko Mohorović.

- Cilj su nam isključivo dica i da



Vedran Rojnić i Nenad Filipović

se dica u slobodno vreme ne bi bavila raznoraznim glupostima, pokušali smo im omogućiti da se bave sportom i da njihovi roditelji ne moraju ništa ulagati. Ne uzimamo nikakvu članarinu. Dosta su teška vrimena. Dokle budemo tako mogli, to ćemo održavati, veli Rojnić.

Filipović dodaje da su se odlučili za mlađe uzraste, jer se od njih može nešto stvoriti. Kao primjer uzima susjedni klub u Žminju iz kojeg su stasali mnogi uspješni nogometari. Ujedno iz prijašnjeg kluba stasao je mladi i uspješni barbanski nogometar Andrej Ruba koji sada igra u NK Istri i reprezentaciji kadeta.

- Iz mlađih pogona nešto se može napraviti, pa ako je dijete uspješno, zašto ne bi završilo u Puli ili Rijeci. Tko ima za uspjeti, uspjjet će do 18 godina. A malo klubova ulaže upravo u dicu. A od seniora ništa ne možeš napraviti. To su igrači koji se isključivo

rekreiraju i mi ne želimo takve igrače plaćati. Trebali bi biti sretni što im možemo dati na raspolaganje igralište i da im to igralište održavamo te da im općinskim novcem plaćamo suce i troškove, smatra Filipović.

Pohvaljuje i Osnovnu školu Jure Filipović iz Barbana i ravnateljicu škole Zdravku Šarić, što je omogućila da djeca mogu trenirati i zimi u školskoj sportskoj dvorani.

- Malo ki u Istri trenira tako u takvoj sredini. Znači, dica će imat treninge cili zimu. Dvoranu besplatno moru koristit sva dica koja tu gredu u školu. Mislim da smo krenuli pravim putem, jer nas svaki dan zovu nova dica ka bi volila igrat u klubu. Zasad nismo neki rezultat, ali hodit će nan sve bolje. Zasad su nam najbolji pioniri koji su trenutno među prva tri u grupi klubova s kojima se natječe, zaključuje Filipović.



**NOGOMET: NK MANJADVORCI iz Manjadvorci – predstavljaju predsjednik kluba SANDI BUTKOVIĆ iz Bileći i tajnik kluba GORAN BRGIĆ iz Manjadvorci**

## ŽELJA NAN JE SREDINA LJESTVICE

Nogometni klub Manjadvorci ponovno se nakon nekoliko godina stanke formirao prije pet godina, a trenutno ova sportska udruga broji tridesetak članova, među kojima je 20 igrača. Većinom je riječ o članovima iz okoline Manjadvorci, a ima i igrača iz Žminja, Butkovići i Pule. Kako nam kažu predsjednik kluba Sandi Butković (27 godina, Bileći, stolar) i tajnik kluba Goran Brgić (26 godina, Manjadvorci, inženjer elektrotehnike), želja je ovog kluba okupiti još seniorskih igrača iz okoline, ali i onih mlađih.

- Raspolažemo s malim godišnjim budžetom od oko 50-tak tisuća kuna. Većinu, odnosno 35 tisuća kuna, daje nam Općina Barban, budući da je udruga registrirana u toj općini, a 10 tisuća susjedna Općina Marčana, budući da na teritoriju te općine imamo nogometno igralište. Kako je taj budžet dos-ta mali, jednostavno si ne možemo priuštiti da plaćamo igrače. S tim novcem možemo podmiriti samo troškove natjecanja. Stoga za naš klub igraju svi oni koji jednostavno žele igrati za selo ili za rekreaciju. Posebno zahvaljujemo onim igračima koji dolaze iz drugih mjesta i igraju bez naknade, kaže nam predsjednik kluba. Želja mu je da se za financiranje kluba putem sponzorstava uključi više privatnih tvrtki i obrta iz ovog kraja što bi i njima bila dobra reklama, a klubu bi dobro došla svaka kuna. Trenutno ih sponzoriraju tvrtke Krasa iz Hreljići, TGT Adriatic, Roverija usluge i Vodotehnmont iz



Sandi Butkovic i Goran Bragic

Rebići.

- Uvijek to spominjem, pa će ponovno reći da su u klub dobrodošli svi koji su željni pomoći, igrati ili ga sponzorirati, napominje predsjednik.

Trenutno NK Manjadvorci igra u drugoj županijskoj ligi jug i za bodove se nadmeće s nogometnim klubovima Pomorac, Peruški, Smoljanci, Raša, Marčana, Uljanik, Vodnjan, Jedinstvo Bale, Šišan, Muntić i Štinjan.

- U dosadašnjem dijelu sezone nije nam išlo kako smo htjeli, pa smo sada na dnu ljestvice. Ipak u zadnjih nekoliko utakmica primijetili smo da igramo bolje i nadam se da ćemo do kraja sezone biti negdje na sredini ljest-

vice, želje su tajnika kluba koji ima tradiciju još iz 1952. godine.

Što se tiče mlađih igrača i djece, predsjednik kluba ističe kako bi NK Manjadvorci voljeli po tom pitanju surađivati s novoformiranom sportskom udrugom NK Barban 2013 koja se bavi samo mlađim uzrastima.

- Volili bimo sisti i razgovarati s novoformiranom udrugom da se dogovorimo da Barban ima omladinski pogon, a da Manjadvorci, pošto suisto pod Općinom Barban, imaju seniorški pogon te da izlazeći juniori dođu igrati u Manjadvorce, a da dica igraju u Barbanu. Dakle, da to realno gledajući bude jedan zajednički klub na razini općine, zaključuje Butković.





## JAVNA PRIZNANJA OPĆINE BARBAN ZA 2013. GOD.

Na 5. sjednici Općinskog vijeća, održanoj dana 28.11.2013. god., donijeta je Odluka da se dodjele slijedeća javna priznanja Općine Barban za 2013. god.:

### 1. Nagrada Općine Barban: **MARTIN BULIĆ**, Trlji - za izuzetan angažman i doprinos razvitu i ugledu Općine Barban

*Obrazloženje:* MARTIN BULIĆ rođen je 1937. god. u Trlji u familiji koja je direktno sudjelovala u organizaciji narodno-oslobodilačkog pokreta. God. 1945. fašisti su mu ubili oca, pa ostaje sam s majkom i braćom. Vrlo mlađ zapošljava se u rudniku Raša, a potom u Uljaniku, Pula. Čitavo vrijeme živi u Trlji, kao uzoran suprug, otac i djed. Već u ranoj mladosti uključuje se u društveno-politički rad u cilju boljeg razvoja svog sela i kraja. Istim se kao vodeći aktivista i organizator već u 60-tim godinama prošloga stoljeća, kada sudjeluje u organizaciji elektrifikacije, probijanja seoskih puteva u bijele ceste do sela, akcijama asfaltiranja cesta, a 80-tih godina u vodifikaciji i telefonizaciji, kada je bio i predsjednik MZ Šajini. Naročito se ističe u organizaciji antifašističkih boraca naše općine i županije, a dao je doprinos i u vođenju i djelovanju udruge umirovljenika.

### 2. Nagrada Općine Barban: **JAKOV KOLIĆ** - Janko, Šajini – za izuzetan angažman i doprinos razvitu i ugledu Općine Barban

*Obrazloženje:* JAKOV KOLIĆ – Janko, rođen je u Šajini 21.5.1938. godine, gdje živi i danas. Kao dijete, sa svojih nepunih 6 godina, proživio je šajinsku tragediju u kojoj su mu pred očima ubili oca i brata. Življenje u Šajinima, u okruženju punom patnje, neimaštine i teških životnih prilika, odredilo je već zarana njegov budući život i rad. Osjetljiv na tuđu patnju, nepravdu i svaki drugi oblik ponizavanja čovjeka, Janko je cijeli život nedvosmislen, izravan i gorljivi antifašista i borac za ljudska prava. Angažiran u svim oblicima društveno-političkog rada i života, nesebično je bio ili prvi ili jedan od vodećih ljudi u organiziranju radnih akcija, a kojih je, u vrijeme njegove mладости i kasnije, bilo jako puno za ceste, za vodu, telefon i druge potrebe sela.

### 3. Nagrada Općine Barban: **Obrt AUTO BAGGIO**, Rebići; vlasnik: Draženko Bariša - za poduzetnički poduhvat i izuzetan doprinos razvoju gospodarstva te promicanju ugleda Općine Barban, izgradnjom pogona u Poduzetničkoj zoni Barban-Krvavci

*Obrazloženje:* Autolimarski i autolakirerski obrt AUTO BAGGIO iz Rebići učinio je u 2013. godini pravi poduzetnički poduhvat i iskorak izgradnjom novoga pogona u Poduzetničkoj zoni Barban-Krvavci. U vrijeme izražene gospodarske krize, nije bilo jednostavno vlasniku obrta donijeti odluku o izgradnji novog poslovnog prostora-hale u PZ Barban-Krvavci i preseljenju obrta na novu adresu. Odluka maloga obrta, u eri velikih turbulencija i mnogih nepoznanica, pravi je poduzetnički poduhvat, jer je njegova hala u PZ Barban već pod krovom u fazi unutarnjeg opremanja i pripreme za skri premještaj poslovne aktivnosti iz Rebići u Barban.

### 4. Plaketa Općine Barban: **STEFANO OSIP** – za izvanredne rezultate i vrhunska sportska dostignuća u konjičkom sportu, te doprinos u promicanju i promoviranju ugleda Općine Barban

*Obrazloženje:* STEFANO OSIP iz Draguzeti, rođen je 21.2.1998. god. Već sa 8 godina, kao najmlađi član Konjičkog kluba Manjadvorci, pokazao je interes i ljubav za konje i konjički sport. Kao iznimno talentirani junior iz KK Manjadvorci, nakon niza pobjeda u utakmicama Croatia-kupa, na konju Wolf potukao je novi rekord kojim ispisuje povijesne stranice daljinskog jahanja. Na međunarodnoj utakmici, početkom svibnja 2013. god. u Mađarskoj, u Babolni, među 147 natjecatelja europskih zemalja, Stefano i Wolf osvojili su zlato u juniorskoj konkurenciji na 80 kilometara. Bio je to jedini jahački par koji se natjecao iz Hrvatske. Time se, prvi puta u povijesti daljinskog jahanja na međunarodnoj europskoj sceni, zaorila himna Republike Hrvatske.



# KVARANTA D.O.O.

STROJNA OBRADA MOTORA I TRGOVINA REZERVNIJM DIJELOVIMA



## Perkins®



BARBAN, Melnica 13a tel.: 052 / 567 421, [www.kvaranta.hr](http://www.kvaranta.hr)

## TRGOVINA MJEŠOVITE ROBE



Tel./fax: (052) 567-624  
382-217  
382-218

Prodavaona:  
Barban 9  
52207 BARBAN

- ZASTUPSTVO ZA STIHL I VIKING UREĐAJE
- SJEMENSKA ROBA
- GNOJIVA
- BOJE I LAKOVI
- ŽELJEZARIJA

### RESTAURANT - PIZZERIA

## LUNA

Jela izrađena na tradicionalan istarski način te pizze iz krušne peći

**LUNA** - Prodol, radno vrijeme: 11 - 24

Tel.: 052 580 174 / mob.: 098 440 630 / fax: 052 394 533  
e-mail: [luna@pu.t-com.hr](mailto:luna@pu.t-com.hr)

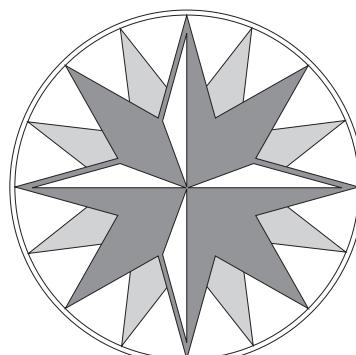


# VETING d.o.o. Pula

GEODETSKO-KATASTARSKI POSLOVI

[veting@pu.t-com.hr](mailto:veting@pu.t-com.hr)

Tino Verbanac, ovlašteni inženjer geodezije



Vinogradска 30, 52100 Pula  
tel.: 052 / 394 700, fax: 394 701



# MIRACOLO

## Valbandon



Tel.: 052/520 033, 520 965, Fax: 052/520 720  
Mala Vala bb, Valbandon - 52212 Fažana

## ODABERITE SVOJE PRIJENOSNO RAČUNALO

### LENOVO A1000 7"

7" LCD 1024x600  
Cortex A9 Dual Core 1,2 GHz  
1 GB RAM, 16 GB memorije  
Android 4.1, WI-FI, Bluetooth  
Dolby zvuk - dva stereo zvučnika



999,00 kn



TOSHIBA SATELLITE C55  
Intel Pentium 2020M 2,4 GHz  
15,6" LED HD TFT 1366x768  
Intel HD grafička kartica  
4 GB RAM, 750 GB HDD

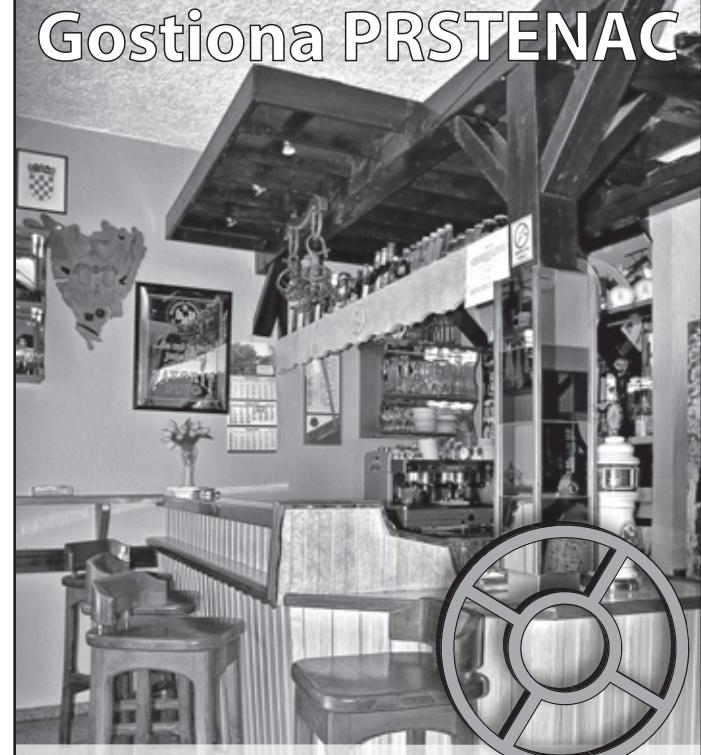
2.887,00 kn

## TEHNOLINE

[WWW.TEHNOLINE.HR](http://WWW.TEHNOLINE.HR)

PULA, KAŠTANJER 5 TEL. 052.350.000

## Gostiona PRSTENAC



vl. Suzana Žufić

Barban 60, 52207 BARBAN

telefon: 052 / 567 019



vl. Mladen Trošt

Obrt za prijevoz tereta i iskop zemljišta  
Obrt za popravak motornih vozila

## TROŠT TRANSPORT

Mavrići 26, BARBAN \* tel.: 098 226 030; tel./fax: 052 567 481



**trgo metal**

PROIZVODNJA I TRGOVINA D.O.O.  
SUTIVANAC

Usluge:

- samohodne platforme
- kamionske dizalice
- autodizalice

Izrada i montaža  
čeličnih  
konstrukcija

Gorica 11b - 52341 Žminj  
tel./fax: 052/567 209  
[www.trgometal.info](http://www.trgometal.info)  
e-mail:  
[trgometal@pu.t-com.hr](mailto:trgometal@pu.t-com.hr)

# • BION •



OBRT ZA POSTAVLJANJE RASVJETE

USLUGE AUTOKORPE

MOB: 099 401 52 00  
Smoljanci 49 - SVETVINČENAT

[ivicaban@gmail.com](mailto:ivicaban@gmail.com)

**MESNICA BARBAN**

vl. Dario Fedel  
tel.: 052 / 567 590

**LJEKARNA VALUN  
depo BARBAN**

RADNO VRIJEME:  
ponedjeljak, srijeda i petak: od 7:30 do 15 sati  
utorak i četvrtak: od 13:30 do 20 sati  
subota: od 8 do 12:30 sati  
telefon: (052) 393 470



# GERAN d.o.o.

Obrada i postavljanje  
granitnih i mramornih  
obloga i ukrasa

ŽAVORI 21, 52341 ŽMINJ  
e-mail: dean.kuhar@gmail.com  
tel./fax: 052 / 823 694, mob.: 098 / 773 656



# LANG

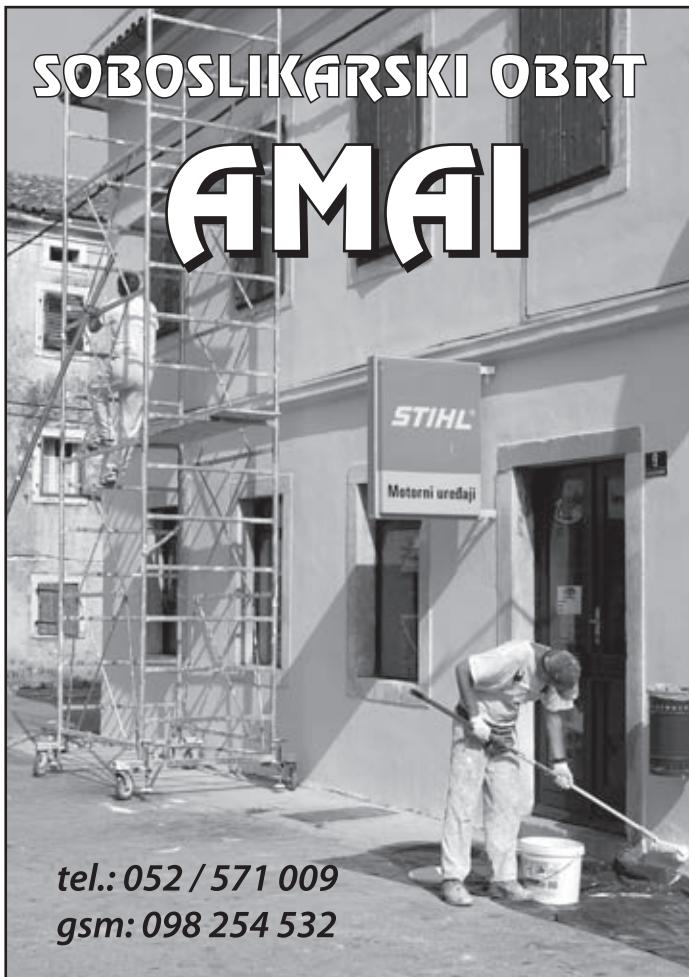
international

Turistička agencija - Travel agency  
*20 godina sa Vama*

52100 PULA, Flanatička 11 \* CROATIA (HR)  
tel +385(0)52/ 212.926 \* tel/fax 215.060  
e-mail: lang-international@pu.t-com.hr  
www. croatia-lang.com



# SOBOSLIKARSKI OBRT AMAL



tel.: 052 / 571 009  
gsm: 098 254 532

# SignalSistem

Proizvodnja i ugradnja  
prometne signalizacije  
i reklama

[www.signalsistem.hr](http://www.signalsistem.hr)

**BIENAL d.o.o.**  
MARKET, Barban 1

**AKCIJA**

- Det. ARIEL 2kg = **35,90**
- Mar. marelica 420g = **6,90**
- WC SANITAR 1L = **7,90**
- PUR LEMON 0,75L = **8,90**

**Kraš Express Plus MARKET**

VELIKI IZBOR PANETTONA I BOŽIĆNIH KOLAČA

Radno vrijeme: 7:30 do 20:00, nedjeljom: 7:30 do 12:30  
Tel: 567 210

**AUTOSERVIS FILIPOVIĆ - BARBAN**

Telefon: 052/567 191; fax: 052/567 782; gsm: 091 512 7919  
Frkeči 41 B, Barban / e-mail: damir.autofilipovic@gmail.com



- AUTOSERVIS
- GUMISERVIS
- AUTODIJELOVI
- VUČNA SLUŽBA 0-24
- RENT A CAR
- SPECIJALIZIRANI OPEL SERVIS
- MULTIBRAND SERVIS
- REZERVNI DIJELOVI I SERVIS TRAKTORA I POLJOPRIVREDNE MEHANIZACIJE



Nova hala u izgradnji - Poslovna zona Barban

**AUTO BAGGIO**

AUTOLIMARSKI I LAKIRERSKI OBRT, TRGOVINA AUTODIJELOVIMA ZA VLASTITE POTREBE - Rebići 11, 52207 BARBAN, [autobaggio@gmail.com](mailto:autobaggio@gmail.com)  
tel/fax: 580 420, gsm: 098 665 435   vl. DRAŽENKO BARIŠA



NOVA HALA U IZGRADNJI  
PODUZETNIČKA ZONA  
BARBAN



**VODOINSTALACIJE I CENTRALNO GRUJANJE**

**VODOTEHNAMONT**

vl. ANTIĆ ENIO  
Rebići 16 \* gsm: 098 290 543



**MONTAŽA VANJSKOG VODA**



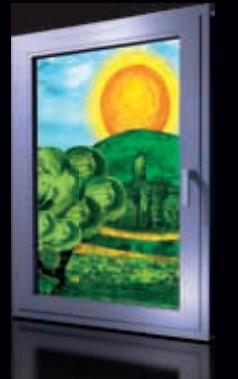
ALU - PVC PROZORI I VRATA

## ENERGETSKI EFIKASNI PROZORI

GEALAN  
SCHÜCO

[www.abs.hr](http://www.abs.hr)

CENTRALA: PIĆAN, Kukurini 22, tel. 887-120, fax. 887-130, e: abs@abs.hr  
POREČ, Prvomajska 1, tel. 434-410, fax. 434-411, e: patrick@abs.hr  
PULA, Japodska 66c, tel/fax. 501-216, e: suzana@abs.hr



Balići 18  
52341 ŽMINJ  
tel.: 300 270



Čestit Božić  
i sretna  
Nova 2014. Godina



## DE CONTE

**Alu i PVC stolarija**  
izrada aluminijске i PVC stolarije  
rezanje i brušenje  
različitih vrsta stakala  
info: 052 851 707  
091 1853 222

**DE CONTE betonara**  
transport i ugradba  
betona mixerima i pumpama  
tel.: 052 851 797  
091 1853 202

[www.deconte.hr](http://www.deconte.hr)

